

privandus, quia peccavit aliqua hic vanitate, et superbia, XI, 485, 4. Ejus æquanimitas et humilitas audiendo thesauros suos a Chaldais diripiendos, XII, 680, 1. Fuis Deo, rebellat contra Assyriam, IV, 73, 1. Cur aquas fontis Siloa derivari in puteos urbis Jerusalem, 234, 2. Urbem Jerusalem quonodo munierit, aquam in tam per canales induxit, IX, 517, 4. Imminentibus urbi Assyriis, domos pauperum muris vicinas destruxit, XIV, 92, 2. Cur ve- tuerit responderem Rabsaci, IV, 73, 4.

Quo anno agrotarit, XI, 472, 1. Cur in merbum incidere eum Deus permisit, 471, 1. Cur ad pa- riem faciem converterit, ibid. Cur fleverit auditu morte, ibid. Cognovit diem mortis sua, 473, 1. Oculis suis vidit umbram in horologio Achaz reduci, 2. Laborabat ulcere, 493, 1. Eius sanatio miraculosa fuit, non fibiculus attribuenda, ibid. Ejus carmen eucharisticum, recuperata valetudine, quod publice ari incisum propositum, 477, 1. An ipse ejus auctor, ibid.

Ezequias quando solemne Pascha suum insti- tuerit, XIV, 170, 1. Fuit Philistai quasi basilius, XI, 295, 1. Non est dominator quis nasciturum in Betheleem predicti Micheas, XII, 112, 1. Mi- cheaz propheta reveritus est, ejusque oracula compunctus, XIV, 65, 1. Ipe et Job sunt exempla patiencie, Job, 190, 1; 632, 1.

EZECHIEL. Ezechiel non fuit Pythagoras, XII, 466, 1, 2. Ejus cum Pythagora similitudine, ibid. Rationes e quibus convincitor non esse Pythagoras, ibid., 2. Fuit eo prior, 467, 2. Quando flou- ret, XI, 60, 1. Ejus patria, pater, XII, 467, 1. An filius et servus Jeremie, ibid. Ejus nomen hebreica quid sonet, ibid. Fuit sacerdos de tribu Levi, ibid. et 824, 1. Fuit propheta, doctor et martyr, ac protinus Christi, 467, 1.

Quando coepit prophestare et quanto statim anno, XII, 1, 1; 468, 1. Quomodo prophetae, 468, 1. Quoto anno mundi coepit prophestare, ibid. cur 2. Eo anno quo prophete desin incepit Daniel, ibid. Ejus idem argumentum quod Jeremie, 470, 1. Ut cepit a templo, ita fuit a templo, 778, 4. Tres partes sunt prophete ejus, 470, 1. Ejus prophete non sunt ordinis temporum editae, 717, 1, 2. Missus est ut in Babylonem prophetae suis, ibid. Omnes omnino homines ad Dei cultum et Christi obsequium allicit et invitati, 471, 1. Ejus oraculum de parta

Virginis an authenticum, ibid., 2. Ejus sublimitas et obscuritas quanta sit, XII, 471, 2; XI, 61, 1. An in eo tradita sit lex secreta Dei, XII, 471, 2. Es sacra Scripturae oceanus et labyrinthus, 467, 1. Quanta sit ejus obscuritas, 472, 1. Consignat oracula sua per initium regni Chaldaeorum, 475, 1, 2. Annos suos consignat a transmigratione Jeconiaz, 717, 1, 2. Cur ejus principium et finis ab Hebreis ante trigesimum annum non legeretur, 471, 2; 777, 2. Ejus interpres vari, 472, 1.

An revera viderit primam visionem, an vero so- lumen symbolico ea ejusphantasia objecta sit, XII, 476, 2; 497, 1. Cur justa aquas propelet, 477, 4. Visa visione gloria Dei, cur cadat in faciem, 514, 1. Vocatur filius hominis tribus de causis, ibid. At previderit Deum incarnandum, ibid. Quonodo comederit librum, 521, 1. Et quomodo is in ore ejus factus sit dulcis, ibid. Raptus est ab Angelo a flumine Chobar in corpore ad pagum vicinum, 525, 2. Quonodo dicatur esse speculator, 527, 1, 2. Cur a deo taceri jubatur, 528, 2 et seq. Creditus est a suis et amens et emotes mentis, ibid., et 2. Quare siluerit, ibid. An realm accepterit sarcinorum, 532, 1. Quonodo dormierit et recubuerit multis diebus in latere sinistro, et multis in dextro, 532, 2. Vinctus a suis ut amens, an vero a Deo, 533, 1, 2. Panem vilum et secundarium cur comederit, ibid., 2. Ejus potus etiam fuit exiguis, ibid. Cur jussus stercore boum vesci, XIII, 284, 1. Stercus non co- medit, sed eo coxi panes, XII, 634, 1. Sua portenta fecit non imaginarie, sed reipsa, aliis videntibus, ibid. Loco stercoris humani usus est bovinus, 535, 1. Revera decubuit per trecentos nonaginta dies, 537, 2. Id factum Dei special ope, ibid. Cur ita dormierit, 538, 1. Cur barbam raserit, 540, 1. Raptus in spiritu in Ierusalem, et quid illi videat, 582, 2. Cur exportetur humerus bajulorum oculis velatis, 587, 2. Mors uxoris ejus, 677, 2. Quo anno viderit visionem de templo, 782, 4.

Occidens est Ezechiel Babylonie a duce populi sui, 477, 1. An raptatus, excrebratus et equa distractus, ibid. Ejus miracula et potentia, ibid., IX, 527, 1. Fuit portentum, ubi et in quibus, XII, 529, 2. Factus est Dei iussu portentum suis, XII, 528, 2. Ejus encomium, IX, 527, 1. Per hominem designatur in Cherubim, XI, 42, 2. Ejus emblema, 80, 2.

F

FABA. Faba notat iudicium, judicunque suffra- gium, IX, 340, 2. Fabae apponuntur ad sepulta- mentum, X, 100, 2.

FABER. 1^o Faber nomen, generale ad varias artes extenditur, dignosciturque ex adjuncto, X, 291, 4. 2^o faber communiter ferrarius significat, nisi vox distinguenda addatur, XIV, 370, 1. Faber ferrarius etiam multiplex est, X, 291, 2. Ejus descrip- tio,

ibid., 2. Fabri ferrarii primi an fuerint cyclopes, ibid. Eorum industria, ibid., 1, 2. Olim remoti a cetero populi habitabant, 294, 2.

3^o Faber artem exercuit Christus adolescentis et juvenis, XVI, 85, 1 et seq. Faber lignarius videtur fuisse, XV, 335, 2 et seq. Hinc serpe a re lo- gignaria petit similitudines, ibid., et 336, 1.

3^o Faber turris Babeli figura figura Iudaorum im-

petatem suam et Antichristum exaltantium super basin, XIV, 422, 1, 2. Fabri quatuor Zacharie visi- sunt angeli Iudeas et Ierusalem tutores, 369, 2. Fabri mystici quinam appellandi sint, 370, 1, 2. Faber fortunæ quisque sibi est, XI, 750, 1, 2.

FABER STAPULENSIS. Jacobus Faber Stapu- lensis docuit non peccatum, sed tantum penam peccati transisse in omnes homines, XVIII, 97, 1.

FABIANUS (S.). S. Fabianus a columba capiti suo insidente pontifex designatur, VII, 580, 4; XII, 703, 2; XIV, 593, 2; XV, 412, 2; XVII, 72, 2; XIX, 190, 1.

FABIUS MAXINUS. Fabius Maximus a cunctatione laudatur, III, 508, 2. Ejus cunctatio proficit Romanis, VI, 4, 1, 2. Quid responderit Ambitui ad pugnam provocavit, XIII, 102, 1.

FABIUS GURGES. Fabius Gurses unde dictus, VI, 497, 1.

FABIOLA (S.). S. Fabiola publica confessio, quod vivo merito repudiat, alteri nupsisset, IX, 493, 2; XIII, 487, 1; XVI, 210, 4.

FABRICA. 1^o Fabrica cupra perficiatur, V, 568, 4. Fabrica exhardt opes regias, III, 601, 2. Fabrica præsce Romane quam sint ex arte con- structa, VI, 216, 1. Fabrica templorum quam Deo placat, XIV, 337, 2 et seq. Fabrica patria dicitur Hebrewi filius, XVIII, 633, 2.

2^o Fabrica templi per novum annos intermissa, quando resumpta, IV, 215, 1, 2. Ea perfecta est sub Dario, urbis vero Ierusalem sub Artaxerxes, 218, 2 et seq. Fabrica templi Salomonis a Juliano reincepta, est celitus disturbata, XIII, 434, 2. Fabrica totius templi expositio mystica ex Nicolo de Lyra, XII, 819, 1, 2 et seq. Et alia ex S. Gregorio Pontifice, 792, 1, 2 et seq.

3^o Fabrica domus spiritualis quomodo sit con- struenda, XIV, 355, 1, 2. Fabrica spiritualis meritorum in anima ex quibus construatur, IV, 239, 2. Fabrica virtutum et anime, XVIII, 609, 1.

FABULA. 1^o Fabularum vocabula Hebrewæ cur subinde ab interptibus in linguan Græcam et Latinam transferuntur in sacra Scriptura, IV, 354, 1, 2. Fabula tres partes habet, fabulum, profabulationem et affabulationem, XIII, 558, 1, 2. Ad fabulas po- ticas subinde alludent prophete, 234, 1, 2. Fabulosa ethica quam sit antiqua, IX, 385, 2. Fabularum utilitas, XIII, 244, 1, 2. Fabulis delectantur insi- cientes et stulti, XI, 534, 1, 2. Eas vitis sanctorum immiscere ingens est temeritas, XIX, 479, 1.

2^o Fabula Argonautarum occasione velleris Gedone- sis, III, 456, 2. Herculis ex historia Samsonis, 213, 1. Uti et pterisque Gentilium fabula, ibid. Fabula Iaci ex historia Samuels, 328, 1. Item fabula de herobibus ex historia fortunæ David, 532, 1, 2. Fa- bula poetarum ex historia fortunæ Titianibus, IV, 354, 1, 2. Hoc facta et facta est ex historiæ gigantum Genesis, cap. vi, ibid., 2. Pro diversis fabulis in decursu commentariorium narratur (Vide Apolonus).

FABULE RABBINICÆ. Fabula rabbinica de

Phinees et Caleb exploratoribus Jeconiaz refutata, III, 11, 2. Alia de invisibilitate sacerdotum, 13, 1.

Alia de Borea qui non flavit quadriga anni peregrinationis Hebraeorum in deserto, 28, 2. Alia quod Judeis non licuerit expugnare Ierusalem, 86, 4, 2. Error eorum de filia Iephite non immolata sed facta religiosa, 188, 1, 2. Fabula obscena de Samsons molente apud Philisteos, 213, 2 et seq.

Alia de statione solis impetrata ab Elianech, 235, 1. Alia de nomine Samuels, 262, 1. Alia de duabus ultimis filiis Anna exoratis a Phenenna, 270, 4. Alia de Davide in seni non calcato vesti- bus, ob abscessionem ore clamidis Saul, 407, 2; 544, 2; 545, 1. Alia de castitate Phalti et Michol, 418, 2. Alia quod Saul seipsum non interficerit, 430, 1. De occidente Saülis, 434, 1. Alia de freno Isaac, 466, 2 et seq. Alia de libello repudiato dato uxoriibus a militibus ad bellum euntibus, 476, 2. Alia de Sara, 519, 1, 2. Alia de Salomonis intelligente voce brutorum, 551, 1. Alia de sanguine Janii vermiculi, secante lapides templi, 576, 2. Alia de aperitis et clausis portis templi, 599, 2. Alia de hove Baalitarum fugiente ad Eliam, 649, 2. Alia de aqua manante de manibus Eliae, 650, 2. Alia de zona Eliae, IV, 44, 1. Alia de Ezechia volente occidi olim Manassem, 79, 1. Alia de floribus natis in seculare prophetæ Dei in Bethel, 85, 2. Alia de Elianech siste solem, 101, 1, 2. Alia de portantibus arcam, 119, 2. Alia de anima Naboth, 164, 1. Fabula Talmudicorum de piscibus, mari et femina, ex hove mactandis in adventu Messie, 262, 2. Fabula de solo Salomonis, 361, 2. Item de regina Vasthi, 364, 2. Fabulis scata doctrina Ju- deorum, XIV, 309, 2. Fabule Judæorum quæ et quales, XIX, 178, 1, 2. Fabule Simonianorum, 229, 1. Fabule Gentium et Judeorum, et hereticorum quæ, XX, 428, 1. Fabulations sunt hereti- corum colloquia, Psalm. II, 322, 1.

FABRICIUS. Fabrici Romani constantia, IX, 182, 2; 386, 2.

FACINE. Facer Hebrewæ sumunt pro perficere, XII, 555, 1. Item pro sacrificare, X, 221, 2; XII, 328, 2; XIII, 309, 1. Facer caput Hebrewæ quid sit, XI, 318, 2. Quid sit facere justitiam legalē, XVIII, 176, 2. Facere veritatem et mendacium in Scriptura quid sit, XIII, 377, 2.

Facere nihil possumus sine Deo, XVI, 561, 4. Facient quod in se est, non deest Deus, XV, 533, 1. Facere omnia ad Dei gloriam parum est præceptum, partim consilium, XIX, 407, 1 et seq.

FACIES. 1^o Facies Hebrewæ idem est per synecdochen, quod persona, IX, 298, 1; XII, 49, 2. Facies maxima spectabilis pars in homine est, XIV, 375, 1. Facies speculum est mentis, index cordic et conscientie, IX, 404, 2; 405, 2; 689, 2; XIV, 560, 4; Job, 480, 2. Facies sua singulis est ab aliis diversa, VI, 349, 2 et seq. Facies destituta cordis influx pallescit et nigrescit, XIV, 184, 2. Facies aspectus ad amorem, commiserationem et

odinum multum moveat, *ibid.* Facies in speculo videtur, non eius imago, XX, 83, 2. Facies tristis dissipat criminationes, VI, 287, 1, 2. Aquiloni comparatur, *ibid.* Facies piorum serena est, impiorum nigra, XVII, 168, 1, 2. Facies decora, puritas fidei et operum, VII, 590, 1. Facies aliquando in Iudeo-ponti, pro *iro*, *Psalm. II, 165, 1*. *Ad facies*, apud Hebreos, prioritatem temporis quando denotat, *Job, 237, 2*. Faciem abscondere et ostendere quid? *Job, 311, 1*. In faciem cadere est ritus adorantium, XII, 514, 4.

2^a Facies Del coram qua orare jubet *Ecclesiasticus* varia significat, IX, 489, 4. Facies, id est presentia Dei, cur dicatur esse in templo et in Iudea, XIV, 30, 4. Facies avertire quodcum dicitur Deus, *Psalm. I, 287, 2*. Facie Dei absconsio significat et reipsa adducit omne malum, et illuminatio vel ostensio vultus omne bonum, XI, 642, 2. Facie ad faciem quodcum nobiscum judicatur Deus, XII, 649, 2. Facies Christi qualis, VII, 591, 1. Facies Christi fulgor omnes rapiebat, XV, 243, 4. Hac in transfiguratione assumpit ingenitum splendorem, quasi divinum, 382, 2. Duplicit de causa fuit a Iudeis velata et palens cessa, 588, 1, 2. Facies Christi iudicis justis erit lumen, impius supplicium, XIX, 145, 2. Facie ad faciem in celo videbimus tam humanam quam divinam Christi naturam, XVIII, 384, 1, 2.

3^a Facies illus cui olim rex offensus erat, cur velaretur, XIV, 382, 1. Item reorum ad mortem damnatorum, ac hodie capitula multitudinem, *ibid.*, et XII, 400, 2. Id probatur exemplis, *ibid.*

4^a Facies pueri in curu Cherubico, XII, 577, 2 et seq. Facies quatuor cherubim significant quatuor stemmata Dei, 504, 1, 2. Item quatuor ejus primariae virtutes et dotes, *ibid.* Facies quatuor cherubim quatuor Christi designant formas, XIX, 354, 2; 355, 1. Facies leonis quodcum dicatur fuisse a dextris, et facies bovis a sinistris quatuor animalium, XII, 466, 1, 2. Facies eadem in omnibus et singulis quod significet, *ibid.*, et 487, 1. Facies fulgorans Gabridias apparentis Danieli significat gloriam angelorum et zelum contra impios et hostes fidei, item resurrectionem, XIII, 139, 1.

FACTA. Factum come a nobis aeternum est, X, 183, 1 : *In omnibus operibus tuis praezelles esto*. Facta respondeant doctrina, XIV, 318, 1, 2. Respondente dictis, VI, 302, 2 : *Quomodo pulchras frustre habet claudas fibias; sic indecens est in ore studiorum parabol.* Factum priusquam fiat examinandum, item cum iam factum est, X, 160, 2 : *Fili, sine consilio nihil facias, et post factum non pantebit.* Facta praecrita sunt occultanda, XV, 249, 1. Facta facilius a mendacio excusantur quam verba, XVIII, 530, 1. Facta aliorum non sunt curiosae indaganda, nec eorum ducatus ambieundus, IX, 34, 1 : *Fili, ne in multis sint actus tui.* Facta etiam parabola fuerunt, XV, 321, 1.

FACTIO. Factio tollendis unica ratio est, ca-

put et ducem tollere, XIII, 600, 1. Factio auricularum circumsum quadruplices erant, XXI, 438, 2. Factiones tres Hierosolymis fueru temporo obserdionis, XV, 509, 1. Factiones prisca Alborum et Nigrorum, Guelorum et Gibellinorum diu totam Italiam turbarunt, X, 52, 4.

1^a FACULTAS. 1^a Facultas de divinis disserendi studio parta, non propheta est, sed scientia, XVIII, 387, 1. Facultas exsequendi non erit in inferno, licet futura sit desideria mala, *Psalm. I, 373, 2*.

2^a Facultates temporales sunt honori et peccato, caro, ossa, XIV, 90, 2. Facultates sunt divitium robur et fortitudo, 103, 2. Facultates non sunt tradenda filii ante mortem, sed in morte, X, 181, 1, 2; 184, 1, 2 (*Vide DIVITIAE*).

FACUNDIA. Facundia vanitas, VII, 137, 4.

FACES. Fases a vino cur amoeanteur, XIV, 283, 2. Fases sunt ollum et dolicie, XII, 301, 2.

FALLACIES, FALLACIA. Fallacia ea que comittatur creaturas, VII, 10, 1. Fallacia mundana voluptitatis, 49, 2. Fallacia deliciarum, 103, 1. Fallacia mulieris sunt ejus blanditiae, fictiones artes et fraudes, V, 130, 1. Fallacia hereticis est usitata, XVIII, 634, 1. Fallaces sepe patent aliorum dolis et contumelias, V, 525, 1 (*Vide FRAUDULENTIA*).

FALSITAS, FALSUS. Falsitas una non tantum veritati, sed et alteri falsitati opponitur, V, 365, 1.

Falsitas angulos querit, XIX, 282, 2. Falsi fratres Christianos produnt, XV, 504, 1. Falsitas voluntate terrena, VII, 10, 2.

FALX. Falx significabat apud Aegyptios, tempus

omnia demetens, VII, 129, 1. Est symbolum punitionis, stragis, excidi, XIV, 413, 1. Falx acuta in manu Filii hominis quid sit, XXI, 284, 1. Falx quoque est cultellus vindictariorum, *ibid.*, 2. Falces in gladiis vertuntur tempore belli, XI, 123, 2.

FAMA. 1^a Fama sepe major est veritate, IV, 450, 1 : *Et audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, et acquisent ad omnia quae postulantur ab eis.* Fama cur alata pingatur, XIX, 147, 2. Fama hominum parvi est facienda, XII, 146, 1, 2 : *Diem hominis non deseraverit, tu scis.*

2^a Fama bona idem est quod innocentia, *Job, 533, 2* : *Donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.* Fama bona odor optimus, *Job, 277, 1*. Ejus claritas lucerne designatur, VI, 9, 2 : *Qui maledicti patri suo et matri, extinguit lucerna ejus in mediis tenebris.* Post mortem crescit et perennat, VI, 132, 2.

3^a Opibus praestat, VI, 132, 1, 2 : *Melius est nonueni bonum, quam divilis multa.* Prestigiores sunt unguentis, VII, 238, 2. Melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa. Fama virtutum et sanctorum exemplorum et operum recreat audientes, V, 475, 2 : *Lux oculorum laetificat animam, fama bona impinguat osa.* Item eum qui ea habet, *ibid.* Famam cordati magnificunt, VI, 532, 2. Fama maxima habenda est ratio, idque per filios, X,

351, 1 : *Fitorum peccatorum perit haereditas, et cum semine illorum assiduus opprobit.* Fama parentum est fama filiorum, et vice versa, V, 528, 1. *Otorna senum, filii fitorum : et gloria filiorum, patres eorum.* Quibus maxime curanda est fama, X, 355, 1 : *Curam habe de bono nomine; hoc enim magis permanebit tibi, quam milles thesauri pretiosi et magni.* Quonodo querenda, *Job, 395, 2*. Quonodo bonam famam rex et judex assequetur, X, 522, 2. Famam venant duci mors parvi facienda, XIV, 178, 1. Fama male et infamia fidei devitanda, V, 157, 1. Qui famam negigit, in proximi salutem crudelis est, et ei debetur, XVIII, 214, 1 : *Providentes bona, non lantum coram Deo, sed etiam coram hominibus;* 474, 1 : *Providentes bona, non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus.* Quare ad famam pisci, tam fideles quam infideles ita amherant, X, 354, 1. Hoc oportet ex animis immortalitate, *ibid.*, 2 et 439, 4, 2 : *Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generatione et generationem.*

3^a Fama superbiorum peribit, *Job, 303, 2* : *Memoria vestra comparabilur cineri, et rediguntur in lutum cervices vestre.* Fama impiorum cessat post mortem, X, 154, 1 : *Luctus hominum in corpore ipsorum;* *nam etenim impiorum debetur.*

FAMES. 1^a Fames saevia, et ferro, IV, 323, 2. Fames durissimum telum, *Job, 390, 2*. Crucis et enecat spiritum, VI, 121, 1. Fames suscitat violare Sabbathum, XV, 300, 1. Fames est malestusa et sclerum auxtrix et causa, *Job, 390, 2*; 394, 1, 2. Fames adduct postem, XVII, 253, 2. Fames sequitur ex otio, VI, 23, 4. Fames apta perditum et golgi, XXI, 328, 4.

2^a Quod bonos effectus, fames homines cogit labore, V, 509, 2. Part sapores ciborum et dulorem, VI, 31, 2. Labora paratur, XIX, 230, 2. Est magistra virtutis, *Job, 445, 4*.

3^a Fames septu Israëlitum ab idolatria Deus immisit, XIII, 570, 2. Fames Judae septem annorum quam Eliseus a Saron rege predixit, an a Jeole significata sit, 481, 1, 2. An fames impialis quam predixit Amos, *ibid.* Utrunque negatur, *ibid.* Fames Jerusalim tempore obserdionis per Romanos, XI, 133, 2; 159, 2; 593, 1. Fames cur prædicti a Christianis volerit Deus sub Claudio, XVII, 253, 1. Cur ea orbi immissa, et quando ea facta, *ibid.*, 1, 2. Fames Romæ obseissa a Wandalis sub imperatore Honorio, XII, 543, 1. Fames Anglicanus prævius ostendit conites (juxta opinionem tune temporis perulgatum de cometarium influxu), 653, 2. Fames in Atheniensis unde immissa, XIII, 87, 1. Fames patientissimi sunt ursi, *ibid.*

4^a Fames spiritualis quæ dicitur, V, 274, 1. Unde nascitur, IX, 655, 1. Fames venerabilis Eucharistie, optima est ad eam suscipiendam dispositio, XIV, 469, 2.

FAMILIA. 1^a Familia est magnus quidam civilis homo, XIV, 264, 1. Familia Hebreis sunt domus XIX, 454, 1.

2^a Familia quemam sit optima, VI, 217, 1. Quænam felicissima, II, 477, 2. Familia edificatur et roboret prudenter, Item arte, industria et virtute, VI, 216, 1, 2; 217, 1 : *Sapientia edificatur domus, et prudentia roboretur.* Familia stabiluntur per filios parentibus honorem deferentes, IX, 418, 2 : *Benedictio patris firmat domos filiorum; maledictio autem matris eradicat fundamenta.* Familia splendor, dignitas, nobilitas a parentibus ad filios transmittitur, VI, 49, 1 : *Domus et dicitur et dantur a parentibus; a Domino autem propriis uxori prædens.* In familia adhibendus est ordo, 218, 1 : *In doctrina repleuantur cellaria universa, substantia pretiosi et pulcherrima.* Familia sua providebat paterfamilias, 462, 1. Familia cura non exceptus ab elemosyna, 26, 1.

Insigne speculum familie est, in qua pater volunt, mater ut luna, filii quasi stellæ, I, 340, 1 : *Ait (Joseph): Vidi per somnum, quasi solen, et lunam, et stellas undecim adorare me.* In qualibet familia est imago SS. Trinitatis, maxime in familia Verbi incarnati, IX, 669, 2; XV, 61, 1. Familia S. Josephi erat oculus terræ, XV, 64, 1.

3^a Familia impiorum cito delabitur, V, 416, 1 : *Domus impiorum delabitur, tabernacula vero justorum germinabunt.* Familia multæ potentias, sed impie saepe justo Dei iudicio, ad nihil rediguntur, XIV, 416, 1 : *Veniet (maledictio) ad domum furis, et ad domum furantum in nomine meo mendacioris; et commorabitur in medio domus ejus, et consumet eam, et ligna ejus, et lapides ejus.* Familia etiam regia ob peccatum eversa, III, 627, 2 : *Et propter hanc causam peccavit dominus Jeroboam, et eversa est de superficie terra.*

4^a In familia Hebre mansit cultus Dei et lingua Hebreæ, que et vocatur labium electum, XIV, 303, 2. Familia David tempore Christi plebeia erat, XI, 255, 1. Per familiam David quæ in morte Christi planxit, intelligi possunt proceres: per posteros Levi, sacerdotes et pontifices; per Semei familiam, doctores et scribæ, per familiam Nathan, prophete, XIV, 513, 2. Cur ea plangere debuerunt, 514, 1. Familia Esther cum myrtis comparabatur, 363, 1. Familia sub Cornelia piures Romæ censebantur, XVII, 229, 1, 2.

FAMILIARIS. Familiares impii regem depravant, VI, 257, 2 (*Vide Antec.*)

FAMILIARITAS. 1^a *Quæ familiaritas ambienda.* Familiaritas cum Deo parit donum prophetie, XVI, 566, 2: *Jam non dicam vos servos, quia servus nescit quid faciat dominus ejus.* Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcumque audivi a Patre meo, nota feci vobis. Quo quis Deo familiarior, eo magis se despiciat, 25, 2 : *Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fat mihi secundum verbum tuum.*

2. Quæ familiaritas vilanda. Familiaritas infidelium cavenda, XVIII, 460, 1, 2: *Nolite jugum ducere cum infidelibus.* Familiaritas mulierum est velut ignis in sinu, V, 477, 1: *Nunquid potes homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimentum illius non ardeant?* Aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantæ ejus? Sic qui ingreduntur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum teliger eum. ea cavenda, cur, *ibid.*, 2 et seq. Familiaritas cum principe est periculosa, IX, 288, 2: *Lenge abesto a homine potestate habente occidenti; et non suscipaberis itinorem mortis.* Familiaritas nimis pars contemptum apud principes, nec non et spud alios homines, IX, 603, 1: *Memento patris et matris tuarum; in medio enim magnorum consistit;* ne forte obliviscatur te Deus in conspectu illorum, et assidue tua infatuatus, impropperium patiaris, et maluimus non nasci, et diem nativitatis tuae maledicas; XV, 338, 2: *Jesus autem dicit eis: Non est propheta sine honore, nisi in patria sua, et in domo sua* (*Vide Consonium*).

FAMULI. Famili otiosi locusti comparati, stroni vero flore faciunt familiam; famulorum ergo delectus habendus, Job, 42, 1, 2; 13, 1. Ad quid habendis famuli, 41, 2; 12, 2. Famuli qualiter utendum, 619, 1: *Si contempnisti subire iudicium cum servo meo et auxilla mea, cum disceptarent adversum me... nunquid non in utro fecit me, qui et illum operatus est, et formavit me in vulva unius?* Etsi stipendiis sunt persolvenda, 183, 2. Famuli obsequentes solant a domini ad altiora promoveri; et nulla dona accipere, VI, 348, 1, 2: *Qui servut secum, comedet fructus ejus, et qui custos est domini sui, glorificabitur.* Ad vilissimum se dimittant, *ibid.* (*Vide Servus*).

FANUM. Fanum a fando dicunt, I, 636, 2; VII, 324, 1. In fanis ethnici ex sacrificio olim epulabantur, XVII, 326, 2.

FAR. Far dictur a frangendo, VI, 354, 1, 2. Far erat victimæ prisorum Gentilium, XIV, 563, 1.

FARAOTES. Faraotes Indorum rex agros coluit, V, 357, 1.

FARO (S.). Faro episcopus puerum cœcum confirmans illuminavit, XVII, 199, 1.

FASCIA. Fascia candida olim erat regum corona et diadema, XII, 658, 1, 2. Fascia quibus mammilla stringuntur, symbolum sunt libitii pudoris, 35, 4. Fascia pectoralis sponæ cujus ret cam moneat, XVIII, 677, 1. Fascia stringuntur et confirmantur corpusculi infantum, XII, 606, 2. Fascia Christi mundæ fuerunt, in earum honorem dies festa insituta, XVI, 60, 1. Fascie sepulchrales quænam essent, 496, 2.

FASICULUS. Fasciculus Dei quis dicatur, XIII, 638, 2. Mundus sublunaris et globus terræ septupliciter fasciculus vocatur, *ibid.* Mysticæ est Ecclesia, et analogice electorum cestus, 639, 2. Fasciculus viventium est numerus prædestinatorum,

ibid. Fasciculi variæ impiorum an facient in judicio juxta varia sclera, XI, 362, 1. Fasciculus myrræ Christus in Eucharistia, VII, 527, 1. Christi passionem et mortificationem designat, 528, 1, 2. Fasciculus myrrous contexitur ex illusionibus Christi, XV, 589, 2.

FASCINATIO, FASCINATOR. Fascinatio quid, VIII, 370, 1: *Fascinatio enim nugestalis obscurata bona.*

Fascinatur fascinum maximæ gestæ in oculis, VI, 148, 1: 206, 2. Quid et quomodo fat fascinum, XVIII, 537, 1: *O insensati Galatæ, quis vos fascinavit non obedire veritati, ante quorū oculos Jesus Christus prescriptus est, in vobis crucifixus?*

FASTUS. Fastus oculi si profitat elatis, V, 167, 1: *Sex sunt quæ odi Dominus, oculos sublimes.* Fastus peccato sequenti deprimitur, 503, 2: *Contritionem præcedit superbia, et ante ruinam exaltatur spiritus.* Fastus animi quo pacto retundendus, 503, 1, 2. Fastus hereticorum, XXI, 201, 2: *Et similitudines locustarum similes equis paratis in præsum, et super capilla carum tanquam corona similes auro.*

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1. Fatuos honorant Turcas, IX, 275, 2. Fatuum vocare proximum quam grave sit peccatum, XV, 162, 1. Fatius dicitur cibus insipidus, 154, 1 (*Vide Stultus*).

FAUCES. Fauces sunt etiam stricti ingressus vallium aut collium, XIII, 72, 2. Fauces biant signum famis, *ibid.*

FAUNI. Fauni in sylvis habitantes sunt demones, XI, 252, 1. Horum specie aliquando apparent demones, 452, 1, 2. Fauni faunii qui sint, XII, 324, 1. Unde illi dicantur, *ibid.*

FAUSTINA. Faustina, Marci Antonini philosophi imperatoris uxor, infamis fuit stuprata, XIII, 283, 1.

cur, *ibid.* Fasciculi variæ impiorum an facient in judicio juxta varia sclera, XI, 362, 1. Fasciculus myrræ Christus in Eucharistia, VII, 527, 1. Christi passionem et mortificationem designat, 528, 1, 2. Fasciculus myrrous contexitur ex illusionibus Christi, XV, 589, 2.

FASCINATIO, FASCINATOR. Fascinatio quid, VIII, 370, 1: *Fascinatio enim nugestalis obscurata bona.*

Fascinatur fascinum maximæ gestæ in oculis, VI, 148, 1: 206, 2. Quid et quomodo fat fascinum, XVIII, 537, 1: *O insensati Galatæ, quis vos fascinavit non obedire veritati, ante quorū oculos Jesus Christus prescriptus est, in vobis crucifixus?*

FASTUS. Fastus oculi si profitat elatis, V, 167, 1: *Sex sunt quæ odi Dominus, oculos sublimes.* Fastus peccato sequenti deprimitur, 503, 2: *Contritionem præcedit superbia, et ante ruinam exaltatur spiritus.* Fastus animi quo pacto retundendus, 503, 1, 2. Fastus hereticorum, XXI, 201, 2: *Et similitudines locustarum similes equis paratis in præsum, et super capilla carum tanquam corona similes auro.*

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FATUM. Fatum quid vere sit, XII, 500, 1. Fatum genitum quid, II, 404, 1. Rejetur, *ibid.* Fuit philosophus Deus, vel Dei providentia: huic omnia, tam bona quam mala tribuebat, VI, 5, 1, 2. Opponitur providentia, VII, 263, 2. Fato tribuebant omnian pharisei, XIX, 43, 1. Fatum ex siderum cursu et dispositione constitui finire veteres, XII, 285, 1. Fatum non noscitur ex astris, XV, 74, 1. Et præsens ex stella que Magi apparuit, *ibid.* 2 et sequit. Deum fato subiecte est eum spoliari sua divinitate, XVIII, 374, 1. Fatum Stoicorum quam violentum, XVII, 320, 1. Id refutatur, 55, 2. Fatum Calvinii est violentius fato Stoicorum, hominem in desperationem adgit, XVIII, 167, 1. Rebutatur, tollitur et rejetur, XII, 637, 1; XVII, 94, 2; 95, 1; 96, 1, 2; XVII, 167, 1. Fato Christus non fuit subiectus, XVI, 440, 1. Fata Dei viam inventavit, XIX, 479, 1. Fati vi fortuna semper agitur, XI, 749, 2.

FATUUS. Fatui non loquuntur nisi stufo, V, 447, 1.

FATUUS. Fatua Fauni regis Latii uxor, a marito virgis cesa usque ad mortem, eo quod vinum bibit, X, 7, 2 et seq.

FATUUS. Fatua Dea unde dicta, VII, 155, 2.

FAUSTINUS et JOVITA (SS.). S. Faustinus et S. Jovita martyres, in carcere clausi ab angelo patrem accepunt, ex quo Eucharistiam conseruent, quam Secundo militi baptizato darent, XII, 211, 2.

FAUSTUS. Faustus Socinus negavit Christum hic in terra fuisse sacerdotem et redemptorem, XVIII, 258, 1; XIX, 424, 2. Que hinc absurdum sequuntur, *ibid.*

FAVILLA. Favilla in plagiæ Egypti sparsa creatura, I, 508, 1. Fuit symbolum ardendum putulare, *ibid.*

FAVOR. Favor prestat auro, VI, 132, 2. Favor humanus quam vanus, XII, 446, 2. Favor humanus priuatis, *ibid.*

FAVORINUS. Favorus sapienter cessit imperio Adriano, cur erat infensissima, IX, 262, 1.

FAVUS. Favus dictus est a fovento: est apum 10 nus et cellulæ, V, 231, 2. Acto insigni ab his constructa, 508, 2. Favus sunt meliti, et sepe tolli cum pustulis, *ibid.*

FAX. Fax vocatur in Scriptura etiam lampas, XV, 245, 2. Faces in pupillis præferuntur sponsis, 52, 2 et seq. Faces imperatori præsolite quomodo distinguenterunt ab illis que imperatrici et patriarchæ præferantur, XIV, 408, 2. Faces in portubus accediti solit, ut navigantium præfudent, XIX, 321, 2. Faces in baptismi accendent, 401, 1.

FERRIBRIS. Ferris dicitur a ferrando, XV, 228, 1. Ferris proprietates, *ibid.* 2. Ferris variae, *ibid.* 1. Ferris artes, *ibid.* 1. Ferris omnia fortia edomat, XI, 472, 1.

FERRIS. Ferris est typus ignis concupiscentia, XV, 228, 1. Ferris amoris quam noxia, XIII, 344, 2. Ferris nos ad inferni cogitationem admont, Job, 326, 1.

FEL. Felis natura et proprietates. Fel est sedes ire et furoris, IV, 419, 1; XVIII, 178, 1, 2. Fel valeat ad dissellendam caliginem oculorum, IV, 274, 2. Fel nomin

• sapiens regere sene et stolido qui nescit prævidere in possum. Felicitas aliquando custos virtutis, Job, 563, 2: *Quis mihi tribuat ut sim iuxta mentes pristinas, secundum dies quibus Deus custodiebat me?* Felicitas veteris legis erat in bonorum abundantia sita; evangelica in carentia temporium, X, 184, 2. Felicitas terrena Iudeus semper promittitur, Christianis colestis et spiritualis, 2, 1.

• Felicitas impiorum & iniquorum. Felicitas impiorum et superborum est peccatum, VI, 97, 2: *Exaltatio oculorum est dilatatio cordis: luxuria impiorum, peccatum. Felicitas impiorum est laps offensionis multorum, Job, 357, 2; 376, 2: *Superbunt justi super hoc, et innocens contra hyperbaram suscitabatur. Felicitas iniquorum est magna tentatio, Psalm, I, 232, 1: Noli amulari in eo qui prosperatur in via sua, in homine faciente iniustias. Est futilis, Job, 476, 1: Nonne succedit est erexit orum, et reliquias eorum deorribil ignis? Est momentanea, 210, 4: *Cum adiuve sit in flore (carectum), nec carpatur manu, ante omnes herbas arescit. Sit via omnia qui obliviscuntur Deum, XX, 151, 4. Quomodo omnes rationem hominis agnoscant, I, 153, 4, 2. Hominem timent et ab eo dominantur, IX, 477, 1, 2. Multe non cieruntur, sed dominantur, XX, 152, 1. Deo et sanctis servunt, XIV, 38, 4. Multa in homines benignae fuerint, I, 151, 4. Sanctis sunt pacifice, Job, 143, 1. Catulus suos efformant ad omnes actiones naturae sue congruas, VI, 198, 4. Solent corpus caputa præde usque ad cor findere, ipsorumque cor primo deoritur, XIII, 456, 2. Quomodo venerant ad insulas, et ad novum orbem, I, 450, 1, 2 et seq. Quædam etiam habent peritam natandi, ibid., 2. Feræ tropologio significant demones, et homines ferini moribus, XI, 112, 2.***

FELICITAS (S.). S. Felicitas martyr filios ad martyrium animavit, I, 407, 1; V, 149, 1, 508, 2; XII, 393, 2. Septem filiorum mater, similis matri septem fratrum Machabaeorum, IV, 534, 1. Est a leopardis discrepta, quia idola gentium colore nocturni, XII, 92, 1, 2; 465, 2. Ejusdem praeconiam, IV, 534, 1.

FELICULA (S.). Ejus in tormentis constans, VII, 563, 2. Læta tormenta subiit, IX, 68, 1. In tormentis Christi passi consideratione firmabat, XV, 620, 1.

FELIX PÆFECTUS. Felix prefectus Judeæ quo occasione facetus ficerit, XVII, 400, 1; 404, 2. Ejus gesta in prefectura, 402, 4, 2. Ejus pñomen, 403, 1. Fuit adulter, 408, 1. Fuit injustus, ibid. Eum vi verborum pñcedilit Paulus, XVIII, 9, 2. Est Romanus vinctus missus a Festo successore, XVII, 408, 2; 410, 2.

FELIX EPISCOPUS (S.). In martyrio S. Felicis episcopi Africani luna conversa est in sanguinem, XXI, 155, 2.

FEMINA (Vide MULIER).

FEMORALIA. Femoralia unde habeant nomen, I, 698, 4. Iis non utebantur Iudei laici, sed soli sacerdotibus, III, 473, 1; XV, 623, 1. Iis non utebantur veteres sacerdotes Græci et Romani, XVII, 263, 2 et seq. Femoralia veteres sacerdotes gestabant, et cur, I, 697, 1, 2. Erant prima pontificis

vestes, X, 458, 4. Quid ei tropologio significant, I, 698 1. Femoralia pontificis linea quid significarent, XIX, 195, 2.

FEMUR. Femur quid significet, I, 384, 1. Femur percurre, tropologicus est voluntatem carnis extingue, XII, 227, 1. Femorum symbola, VIII, 168, 2 et seq. Femur Christi quatuor res nota, XX, 340, 1.

FINESTRA. Fenestra templi quales, III, 575, 2. Quales essent, et cur vocentur oblique, XII, 812, 1. Erant ha cancellis quibusdam transversis obducta et quasi clausæ, ibid., 2. Nulle erant in Sanctis sanctorum, et quare, III, 575, 2. Carum situs mystico exponuntur, ibid. Mystico sunt doctores Ecclesiæ, III, 575, 2 et seq; XII, 813, 1. Item Christus vulnera, ibid. Fenestra obliqua in cubiculis sunt mystice domum contemplacionis in fidibus, XII, 796, 1, 2.

Per fenestras in *Canticu* quid intelligatur, VII, 317, 4. Que fenestra mystica sint, per quas Deus videri possit, IX, 429, 1, 2 et seq.

FERA. Fera obediens Adam in statu innocentie, XX, 151, 4. Quomodo omnes rationem hominis agnoscant, I, 153, 4, 2. Hominem timent et ab eo dominantur, IX, 477, 1, 2. Multe non cieruntur, sed dominantur, XX, 152, 1. Deo et sanctis servunt, XIV, 38, 4. Multa in homines benignae fuerint, I, 151, 4. Sanctis sunt pacifice, Job, 143, 1. Catulus suos efformant ad omnes actiones naturae sue congruas, VI, 198, 4. Solent corpus caputa præde usque ad cor findere, ipsorumque cor primo deoritur, XIII, 456, 2. Quomodo venerant ad insulas, et ad novum orbem, I, 450, 1, 2 et seq. Quædam etiam habent peritam natandi, ibid., 2. Feræ tropologio significant demones, et homines ferini moribus, XI, 112, 2.

FERCULUM. Ferculum Salomonis quid, VIII, 43, 1, 2 et seq. Ferculum tria significat, 13, 1, 2. Ferculum est Romana Ecclesia, 14, 4. Ferculum est Eucharistia, ibid., 1, 2. Ferculum deitatis est humanitas, 15, 1. Ferculum fuit crux, ibid., 2. Ferculum Christi, primo, mens pñ; secundo, cor exercitatum in virtute; tertio, mens zelosa, 16, 1, 2. Quid sit symbolus ferculum Salomonis, 17, 1, 2.

FERDINANDUS I IMPERATOR. Ferdinandus II malorum hereticorum fuit, V, 424, 2. Acne heresi bellum indixit, VI, 361, 1. Ab hereticis exagitatius eos mire exigitavit, 371, 1. Ejus responsum cuidam religionis libertatem poscebat, V, 443, 1. Qua arte Silenos ad fidem catholicam pellebatur, VI, 416, 4. Ejus felicitas, potentia, gloria, V, 443, 1. Ejus resignatio, III, 498, 1, 2.

FERDINANDUS I REX CASTELLÆ ET LEGIONIS (dictus Magnus). Ferdinandus moriens anno 1065 ad templum se deferri curavit, ibique Deo regnum ab eo acceptum reddidit, II, 332, 4.

FERDINANDUS IV. Ferdinandus IV (dictus Pajour), quosdam inauditos necari jubens, ab his ad tribunal Dei citatus mortem subiit, I, 453, 2.

FERDINANDUS, ARAGONUM REX ET NEAPOLIS. Ferdinandus aquanumiter suorum militum cladem solit, XII, 630, 1.

FERDINANDUS A SALAZAR. Ferdinandus a Salazar in *Proverbia* scripsit, de ejus commentario judiciorum, V, 13, 1.

FERDINANDUS MAGALLIANUS. Ferdinandus Magallanus orbem totum triennio circumnavigavit, X, 413, 2.

FERIA. Feria in Ecclesia unde dicatur, XIX, 298, 2. Ferias omnes dies quare vocat Ecclesia, II, 147, 1. Feria sexta Christus conceptus et mortuus est, XVI, 57, 2. Feria quarte jejunium unde coprit, XV, 543, 4.

FERMENTUM. 1^o Fermentum dicitur a *ferendo*, XV, 330, 1. Fermentum in sacrificiis Deus vult, et quare, II, 18, 4. Fermentatum nihil inferni poterat altari, poterant tamen panes fermentati afferni quasi donaria pro sacerdotibus, XIII, 569, 2.

2^o Fermentum subinde pro malitia captur, V, 283, 1. Mystice significat vitium et astutiam, II, 18, 1; XIII, 569, 2. Fermentum qualitates competit corrupti nolenti, V, 283, 4. Fermentum phariseorum et Herodis erat vocis doctrinae legi divinae contraria, XV, 695, 1. Fermentum Pharisœorum occidebat animas, XI, 693, 1. Ab hoc cavere suis iubet Christus, non quatenus legem docabant, sed quatenus eam sibi vanis tradidibiles vivabant, XV, 362, 2 et seq.

FERRANDUS FLANDER. Ferrandus Flander dum sibi de Gallis victoriam spondet, post oracula diuinorum, vincens Parisios adducitur, XI, 516, 4.

FERRUM, FERREUS. 1^o Ferri usus et necessitas, est optimum et pessimum vita instrumentum, X, 316, 1. Ferrum et aies quomodo præparetur, Job, 546, 1. Ferrum calybe durescit, VI, 347, 1. Ferrum igitur aquæ intinctum indurescit, X, 434, 2. Ferrum lima excutitur, VI, 347, 2. Ferris plaustris tritubans Hebrei, XIII, 540, 1, 2. Tale plaustrum describitur, ibid. Ferro candenti olim proba criminis febat, XVIII, 272, 4.

2^o Ferrum symbolum est dure servitius, X, 58, 1. Item constantia, 317, 2. Valoris est etiam symbolum, XIV, 369, 2. Ferro denotatur bellicis vis Romanorum et eorum duritia in continuis laboribus, XIII, 28, 1. Ferri saculi descriptio, XIV, 412, 1.

FERREOLUS (S.). S. Ferreolus martyr post multos annos a morte inventus est integer illensus, XII, 761, 1.

FERVERE, FERVENTS, FERVIDUS, FERVOR. Fervens natura apta sublimi virtuti, XVIII, 521, 2; 522, 1. Persequebar Ecclesiam Dei, et expugnabam illam, et proficiebam in iudiciale... abundantis amulatores existens paternarum meorum traditionum. Fervor ad omne opus bonum consistit, 210, 1: *Spiritus ferventes, domino servientes.* Fervide exiliunt ab bona opera, III, 458, 1: *Et David salatabat totis viribus ante dominum.*

Fervidi serviunt Deo cum gaudio, V, 162, 2: *Si vero impiger fuoris, veniet ut fors messis tua, et egestas longe fugiet a te.* Fervor mentis omnis superat et non deficit, XI, 501, 1, 2: *assument pennas ut aquilæ, current, et non laborabunt, ambulabunt, et non deficiunt.* Fervens spiritu descriptio, XVIII, 210, 2. Fervidi spiritu per austrum notantur, XII, 798, 2. Fervor Deo servire incipient velut viridis seges, X, 337, 2: *Gratian et specimen desiderabit ventus tuus, et super hæc virides sationes.* Fervor necessarius ad docendos solidius legem Dei, III, 7, 2 et seq.: *Non recedat columen legis hujus ab ore tuo, sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custodias et facias quam scripta sunt in eo.* Fervor S. Petri se in mare mutantis, XVI, 642, 2 et seq.

Ferventes sepius sunt lepidissimi, VI, 512, 2. Fervores novitiorum intempestivæ citi consumunt, V, 385, 2 et seq. Fervores nimii initio non probantur, VI, 401, 1: *Totum spiritum proferuntur: sapientis differt et reservat in posterum.* Primus fervor Ecclesiæ refrixit, XVIII, 395, 2.

Fervor spiritus quomodo excitandus, XIX, 273, 1, 2: *Propter quam causam admoneo ut te resuscites gratiam Dei quæ est in te, per impossitionem manum mearum. Ad fervorem acres stimuli, XXI, 86, 2 et seq.: *Suadet tibi emere a me aurum ignitum prolabum ut locuples fias... et collyrio inunge oculos tuos ut videtas.**

FESTA. I^o FESTA GENERALITER SUMPTA. — Festis diebus gaudent Deus et fides, cur, IV, 248, 2; 293, 1. Festorum diem, et annorum, et non festorum distinctio unde ortum habeat, X, 168, 1, 2. Festa bonis operibus impendunt, XVI, 419, 1. Festa die mali faciem gravius pœnitentia quam aliis diebus, XV, 677, 1. In festis majoribus cur homines deteriores sint, XVIII, 260, 1.

II. FESTA JUDAICA. — *Quotuplia erant. Festa apud Iudeos erant septem instituta a Deo, alia quatuor ab ipsius Iudeis, XI, 147, 2.*

A Deo instituta sunt Sabbathum, Pascha, Pentecostes, festum Tobarum, festum Propitiacionis sive expiations, festum Tabernaculorum, festum Cœtus sive collectæ. Addi debet octavum, id est festum Neomenia.

A Judeis instituta sunt quatuor festa: festum Sorthum, festum Encaniorum, festum recepti e celo Ignis sacri, festum ob cœsum Nicenorem, ibid.

Alia erant majora, alia minora, X, 170, 2. Inter festa a Deo instituta erant tria principalia festa Paschalis, Pentecostes, et Tabernaculorum, I, 622, 1, 2. Tris hac festa quid allegoricæ significant, ibid. Erant apud Iudeos stata festa quatuor temporum anni, *i.e.* festum Veris, videlicet Pascha; festum Estantis, scilicet Pentecostes; festum Autumni, nimirum festum Expiations; festum Hiemis, videlicet Encaniorum, XVIII, 553, 1. Festa Judaica instituta in gratarum actionem pro beneficio olim per patrem

acceptis, XIII, 302, 2; XXI, 175, 2. Festa Iudaica sunt typus festorum Christianorum, XIV, 510, 2. Festorum Iudaicorum mystica, allegorica et tropologica significatio, II, 458, 2 et seq. Festa Iudaica vocantur elementa, XVIII, 519, 2 et seq. Festa Iudaica quare et quando Deus obliuioni tradidit, XII, 371, 2.

² Quomodo Iudzi sua festa celebrabant, Unum quodque festum habebat suas ceremonias, II, 147, 2 et seq. Fiebant in eo tria, ibid. Festum nonnulla Iudaica incipiebant nona die, sed a luce, X, 168, 2. Et resquia omnia incipiebant a vespero precedente, II, 137, 1, 2; 170, 2; XVI, 521, 1. Festum duas habebat vespertas, XVII, 363, 1. Festa futura apud Iudeos publica praeconis voce publicantur, XIII, 520, 2.

Primum festum erat Sabbathum, II, 147, 2. Secundum, Pascha, II, 148, 1, 2 (Vide PASCHA).

Tertium, Pentecostes, II, 150, 2. Quo die computarentur dies Pentecostes, ibid. (Vide PENTECOSTES).

Quartum festum, Tabernaculum, II, 156, 1. Erat id memoriae immolationis Isaci, ibid. Mysticus significabat tempus gratiae et apostolorum predicationem, ibid., 2, 457, 1.

Quintum festum erat Expiationis, II, 157, 1. Festum Expiationis quando et cur fuerit institutum, 101, 1. Quae fuerit occasio et causa ejus, ibid. in eo summus sacerdos ibi in sanctuarium, et quid hoc significet, 101, 1, 2. Pontifex ueberatur tunc vestibus minorum sacerdotum, eratque hoc festum figura nostra Paraceses, 103, 1. Tunc super duos hircos mittantur sortes, quorum unus immolabatur, alter in desertum ejicibatur, ibid. Quid allegorico et tropologico utrumque significet, 103, 2. Quid analogice, 103, 2. Quia afflictio esset Iudeis in hoc festo prescripta, 108, 2. Significabat expiationem Christi in cruce, Christianorum in Paschate, et electorum in die iudicii, 103, 1. Judeorum fabula de sortibus uniuerso in hoc festo a Deo attributi solitus, 103, 1, 2.

Sextum festum erat Tabernaculorum, II, 157, 2. Tabernaculorum festum apud Iudeos quod esset, XVI, 417, 1. Hujus festi origo, ibid. Ejus descriptio et altera causa, ibid. Festum Tabernaculorum celebrabatur per septem dies, 540, 2; XVI, 455, 2. In hoc festo portabant Iudei citrum, palmas, myrtum et salices, II, 158, 2. In eo extremitat quisquis Iudeus tabernacula vel in urbe, vel foris, XVI, 419, 2. Quid hoc significaret, 14, 1; 432, 1. Erat typus resurrectionis et gaudi Beatorum, 421, 6. Festa Christianorum cur a Zacharia vocentur nomine festi Tabernaculorum, XIV, 540, 2. Festum Tabernaculorum significabat allegorico festum nativitatis Christi, II, 159, 2.

Sepimum festum erat Catus, II, 157, 2. Ratio hujus festi, 2. Vocabatur Exodus, et quid hoc sit, ibid. Festum Catus quid esset apud Hebrewos, XI, 111, 2.

Octavum festum Neomenie, II, 354, 2. Neomenia apud Hebrewos erat prima dies mensis, non erat 211, 2.

festum ex principio Dei, ibid.; XI, 112, 2; XIV, 355, 1. Et ita dicebatur ipse mensis, XIV, 624, 2. In ea tubis clangebant, ibid. Non semper incipiebat eadem hora quo novilunium, ibid. Eam cur Iudei celebrarent, XI, 761, 2. Eam Deum in lege Moysis instituit: primo ad recolendum beneficium gubernacionis divine, 355, 1. Secundo, ut Hebrewi deponderent primitas tam temporis quam frugum, ibid. Tertiis, ut inita mensis deprecarentur fausta, ibid. Quarto, ad legem Dei pro mense sequenti audiendam, ibid., 371, 2.

Festa instituta a Iudeis. Primo. Festum Phurim seu Sotium quod erat, unde sic appellatum, IV, 387, 2. Phur an sit Hebreus, an Persica, 373, 2; 374, 1. Idem est quod sors, a quo dictum est festum Phurim, ibid. Phurim dicitur Persis fuere Iudeis dies Phurim, 357, 2. Mystice sunt dies passionis Christi, et dies iudicii, ibid., 388, 1. Illud festum mystico agunt sancti, quando, 388, 2. Hoc festo addi potest festum pridie Mardonie, IV, 448, 2.

Secundo. Festum Encanitorum, Encenaria tempis Hierosolymitanus qua occasione sint instituta, XVI, 477, 1. Festum Encanitorum quando et quomodo celebrandum, IV, 433, 2. Mense decembri celebrabatur, XVI, 477, 1 et seq.

Tertiis. Festum recepti et cœlo Ignis. Festum dati ignis cur instituerint Iudei, IV, 258, 2.

Quarto. Festum ob cassum Nicanorem, II, 147, 2; IV, 448, 2; 566, 2.

III. FESTA CHRISTIANA.—Festa Christiana non sunt inventi Romanorum pontificum, XVIII, 20, Argum. Pauci tempore nondum erant insulata, 230, 1. Hinc ipse ad dannare nequit, 553, 1; XIX, 91, 2. Festa Christiana celebrata apud solennibus, XVIII, 289, 4. Festum ex fato quotidie in Ecclesia est, et praesertim Romæ, XI, 765, 2. Festi pars in hac vita est in celo totum festum, XIX, 91, 2. Festa Christiana violantes quomodo puniri doctetur exemplis, II, 272, 1. Ea colentium premia, et violantium punio, 417, 2. Ea quomodo celebrare debent Christiani, 147, 1; 155, 2. Festa catholicorum merito rident infideles et hereticos, cum illis isti lasciendo abutentur, XII, 357, 2.

Quae festa duplica vocentur ab Ecclesia, XVI, 414, 2. Festum nativitatis Christi cum festis sequentibus significabatur allegorica per festum Tabernaculorum, II, 159, 2. Festum Luminum quod sit apud Grecos, XV, 114, 2. Festum Corporis Christi quare institutum post Pentecosten feria quinta, XVII, 105, 4.

Festa sanctorum publice celebrari jubentur in eorum canonizatione, X, 429, 1. Ab initio Ecclesia haec cepta celebrari, et quo ritu, ibid., 2. Festum Decollationis S. Joannis quando celebrandum, XV, 691, 1. Festum S. Stephani sanctum fuit ab apostolis, XVII, 187, 2. In festo Conversionis S. Pauli, natorum salva serpantum morsibus an medietur, XVII, 105, 4.

Festa sanctorum publice celebrari jubentur in

eorum canonizatione, X, 429, 1. Ab initio Ecclesia haec cepta celebrari, et quo ritu, ibid., 2. Festum Decollationis S. Joannis quando celebrandum, XV, 691, 1. Festum S. Stephani sanctum fuit ab apostolis, XVII, 187, 2. In festo Conversionis S. Pauli, natorum salva serpantum morsibus an medietur, XVII, 105, 4.

Festa instituta a Iudeis. Primo. Festum Phurim seu Sotium quod erat, unde sic appellatum, IV,

FESTUCA. Festuca quid sit et ad res minimas referatur, XV, 206, 1, 2.

FESTINARE, FESTINATIONE, FESTINUS.

Festinatio signum est imprudentia, VI, 4, 1: Ubi non est scientia anima, non est bonus; et qui festinus est pedibus, offendit. Festinatio signum est etiam trepidationis, XVIII, 474, 2. Festinatio præpropera quam novicia sit, VI, 73, 1: Hereditas ad quam festinatur in principio, in novissimo beneficio crebit. Festinatur ad hereditatem tripliciter, 72, 2. Festinatio nimia non est durabilis, V,

385, 2 et seq.: Substantia festinata minatur;

qua autem pavilium colligitur manu, multiplicabitur. Festinatio divita non sunt stabiles, 385, 1.

Festinus semper ad defectum et penuria tendit, VI, 98, 2 et seq.: Sollicitationes robusti semper in abundantia; omnis autem piger semper in egestate erit (hebreo), et omnis festinus vere ad defectum.

Festinans plus æquo sero ad finem pervenit, VI,

4, 1. Festinatio in calamitate periculosa, Job, 103, 1.

Festinatio capitur pro pudore et confusione, II,

398, 2: Idecirco haec dicit Dominus: Qui circumcidit, non festinet. Cum festinatione cur abiurit beatu Virgo ad cognatum, XVI, 281, 2.

FESTUS. Festus presesus Judeus mentitur in causa Pauli, XVII, 416, 1. Cur eius appellationem approbat, 413, 2.

FESTUS AVIENUS. Festus Avienus fabulas conscripsit, X, 383, 2.

FACRUS (S.) S. Facrui monasterium feminella immuno ingreditur; quedam id tentans a Deo punitur exortato, XI, 683, 1, 2.

FIBULA. Fibula aurea fuit ornamentum militare, IV, 468, 2.

FIBER. Fiber animal amphibium est homini imminorum, XIV, 765, 1.

FICILIS. Ficiliis porta urbis Jerusalem ab arte figulina quam circa eam figuli exercerant, sic dicta, IV, 236, 2.

FICTIO, FICTUS. Fictio dedecet principes, et maxime sacerdotes, VIII, 281, 2. In sacerdotio est peccatum sacrilegi, ibid. Ficti pauperes, miles, iugentes et pacifici qui sint, X, 450, 1.

Fictio non es semper peccatum, III, 398, 1, 2.

Fictio Chrd. apud discipulos eunt in Emmaüs, non fuit mecum, XVI, 278, 1.

FICUS. 1. Ficus etymon est natura, VII, 583, 2

et seq. Ficus arbor descriptor, XVI, 487, 2 et seq.

Ficus sunt arbores biferae, priores fructus sapidores dant in Julio, posteriores in Septembre, XIV,

441, 2. Ficus est bifera, nec dat flores, VI, 345, 2.

Exiguum exigit culturam, 348, 2. Stercoratione fecundatur, ibid., 2. Vix cur jungatur, VII, 582, 2

et seq. Nonnisi instante calore frondes emittit et grossos, ejus dulcor, XV, 516, 2. Si prouost corona arietina, VI, 471, 2. Ficum aliæ dant fructus somni, aliae bis in anno, XI, 190, 4. Ficus Egyptia que dicatur, XIII, 616, 2. Ficus fatua et Egyptia

admodum rara est, cum spicatur annis, 200, 2.

Affigetur malo, qui fidem facit pro extraneo qui

autem casel loquens, securus erit. Quid in fidejussione cavendum, X, 771, 2. Fidejusso pro ex-

transis non sit temerarius et precepit, VI, 62, 2. Tolle

Vestimentum ejus qui fidejusso exitit alio-

centem fuisse pomum Adamo vetitum, VII, 365, 2; XVI, 247, 2; XV, 595, 1.

² Ficus fructus. Ficus in Palæstina non sunt omnium fructuum primi, XIV, 441, 2. Sapo fucus fert fructus dum tercio anno, XVI, 188, 1. Ficus primæ dicuntur flores ficulno, 193, 2. Ficus junii mensis meliores sunt automenalibus, XII, 190, 4. Ficuum dulcedo, 189, 2. Ficus dicta bursa media, VII, 584, 4. Ficus fructus quam dulcis, sapidus, integer, VI, 348, 1. Primus fructus ejus decidunt, 348, 2.

³ Quid sit fucus usus. Ficus viles olim in massæ continebantur ad usus mancipiorum, VI, 354, 2.

Uiceri per se an prosint, an obsint, XI, 483, 1. Alice ejus proprietates, XV, 516, 2. Fuit causa excidi Carthaginis, ibid, et seq. Cor fucus Dominus maledictus, 467, 1. Quid ea aresfacta denotet, ibid., 2.

Ea fuit a Judas suspendit, 598, 1. Earum raptores dicti sunt sycophantes, VI, 379, 1. Ficus cruceum Christi fabricatum opinatur Bellermius, VII, 588, 4.

⁴ Varie fucus allegorica vel tropologicæ significaciones. Ficus bonæ ornat Joachim cum suis obedientiis Deo, male erant. Sedicias cum suis inobedientiis Deo in captivitate suscipienda, ibid., 2. Ficus bona tropologicæ sunt justi et electi, mala improbi et impii, ibid., et seq. Item aliter tropologicæ capiuntur ibid., et seq. Sex dantur analogia justi et fici, 190, 4, 2. Ficus gemina (quas Delahain significat) quid tropologicæ et literaliter denotent, XIII, 287, 1, 2. Per fucus denotantur apud prophetas Iudei et Iudea, 486, 4. Ficus infragilia aptum est symbolum synagogæ Iudeorum, XVI, 187, 4.

Ficus est avari regis typus, Job, 467, 2. Ficus, præcoquæ et prima, quia ab ea expectuntur, abierunt in perverbium, significante rem valde desiderabilem, XIII, 404, 2.

FIDEJUSSIO, FIDEJESSOR, SPONSOR, SPONSOR. 1. Fidejubore quid sit, X, 79, 2: Recipere proximum tuum secundum virtutem tuam, et attende tibi non incidas. Fidejussor duplex est, 76, 2: Gratiam fidejussoris ne oblitiscaris: dedit enim pro te animam suam. Mancipio fidejussor similis est, 79, 2. Quo esset olim formula jussionis

76, 2: Gratiam fidejussoris ne oblitiscaris: dedit enim pro te animam suam. Mancipio fidejussor similis est, 79, 2. Quo esset olim formula jussionis

76, 2 et seq.: Vir bonus fidem facit pro proximo suo. Sponsor pro alio suscepit in se obligaciones, solvendi alienum debitum, V, 544, 1: Stultus homo plaudet manibus suis, cum spoderit amicis suo.

2. Fidejubendo sibi eavel justus, V, 326, 29

Affigetur malo, qui fidem facit pro extraneo qui

autem casel loquens, securus erit. Quid in fidejussione cavendum, X, 771, 2. Fidejussor pro ex-

transis non sit temerarius et precepit, VI, 62, 2. Tolle

Vestimentum ejus qui fidejussor exitit alio-

ni; et pro extraneis, aufer pignus ab eo. Fidejunctum non est supra quam solvendo sis, IX, 271, 1, 2: Non spondeas super virtutem tuam: quod si sponderis, quasi restituens cogita. Fidejunctio prudens est opus beneficentiae, temeraria vero cavenda, V, 153, 1: Fili mi, si sponderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuam, illaqueatus es verbis oris tui, et capitus propriis scribanis. Fidejunctio pro altero quantum sit beneficium, 75, 1, 2; 76, 1, 2. Fidejunctio tripli cuncta: ali caveat, X, 76, 1, 2. Fidejunctio temeraria quasi cauteria mala, 78, 1: Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes, et commonevit illos quasi fluctus maris. Fidejunctio liberet se quantocius ab obligatione sponsionis, V, 154, 1: Quare discurrere et anxius esse debet, et amicum stimulare, ibid.: Fec ergo quod dico, fili mi, et temetipsum libera, quia incidisti in manum proximitati. Discurre, festina, suscitare amicum tuum; nec dediris oculis tuis, nec dormire palpebra tua. Fidejunctio multis molestiis afficit et dannis, 325, 1: Affligetur mala, qui fidelis facit pro extraneis: qui autem cavel laqueos, securus erit. Ratum exemplum fidejunctio, X, 77, 1: Gratianus fidejunctio oblitiviscaris; dedil enim pro te amicum tuum.

3º Fidejunctio est satisfacientum, X, 77, 1, 2. Fidejunctio aufer pignus tolli licet fuerit, VI, 65, 1: Tolle vestimentum ejus qui fidejunctio exstilit alieni; et pro extraneis, aufer pignus ab eo. Cum fidejunctibus non est familiariter agendum, 170, 1: Noli esse cum his qui degunt manus suas et qui vades se offerunt pro debitis; si enim non habes unde restituas, quid causa est ut lollat operimentum de cubili tuo?

FIDELES. II Qui sint FIDELES ET QUOMODO VOGENT IN SCRIPTURA. — Cui dicantur Christiani fides, XIX, 22, 1: Paulus Apostolus Iesu Christi... sanctis et fidelibus in Christo. Fideles populi quomodo vocentur communitati et litia, Psalm, I, 291, in titul. Fidelis vir quis dicatur, VI, 31, 1: Multi homines misererebant vocantur, virum autem fidelis quis inveniat? Tales viros fidelibus aliquot recensentur, ibid. Tales requirit Deus, ibid, et 52, 4, 2. Cur vocantur Ecclesia et exercitus, IX, 617, 4: Sapientia laudabil animam suam, et in Deo honorabil, et in medio populi sui gloriantur et in Ecclesia Altissima aperiet os ejus, et in conspectu virtutis ejus gloriantur. Hi dicantur filii Israel, XV, 434, 2. Et sub virginibus sponso occurserint intelliguntur, 523, 2 et seq. Cur dicantur pusillus grec, XVI, 172, 1: Nolite timere, pusillus grec. Cur dicantur fundamentum, XIX, 299, 2: Firmum fundamentum Dei stat, habens cognitum hoc: Cognovit Dominus qui sunt ejus, et discedebat ab iniquitate omnis qui nominal nominem Domini. Olim scribabant se esse Christianos et servos Iesu Christi, XI, 541, 2: Iste dicit: Domini ego sum; et ille vocabat in nomine Jacob, et Eorum catus est velut areola hortensis, IX, 668, 1:

hic scribet manu sua: Domino. Fideles sunt filii promissionis, XVIII, 160, 2: Non qui filii carnis, hi filii Dei, sed qui filii sunt promissionis extimantur in senectate. Membra sunt unius corporis, id est Ecclesiæ, 206, 1 et seq: Sicut enim in uno corpore multa membra habeantur, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo; 636, 2: Crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus, ex quo totum corpus compactum et conneXum per omnes juncturam subministrantibus, secundum operationem in mensura uniuersi usque membrum, augmentum corporis facit in adiunctione sui in charitate. Fideles sunt cives caeli, et hospites terra, XX, 228, 4: Petrus Apostolus Iesu Christi, electis adversis dispersionis Ponti. Galatia, etc.

Fideles comparantur nubibus et columbis in variis causas, 70, 2: Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi columba ad fenestras suas? Fidejunctio multis molestiis afflictit et dannis, 325, 1: Affligetur mala, qui fidelis facit pro extraneis: qui autem cavel laqueos, securus erit. Ratum exemplum fidejunctio, X, 77, 1: Gratianus fidejunctio oblitiviscaris; dedil enim pro te amicum tuum.

II FIDELUM EXCELLENTIA ET PREROGATIVE. —

1º Quantas gratias Deus ipsius dedit. Christus unus singulos in essentia videtur cum pro iis ante passionem oravit, XVI, 591, 2: Non pro ets autem tantum, sed et pro iis, qui credituri sunt per verbum eorum in me. Eos agnoscit Christus, tum speculative, tum practice, 475, 1: Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscent me meæ. Et vicissim ipse ab eisdem cognoscitur, ibid, et seqq. Eorum nomina novit Deus, XXI, 69, 1: Habet paucæ nomina in Sardis qui non inquinaverunt vestimenta tua. Omnen sicut gratiam a Christo mutuantur, XVI, 310, et seqq: Vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratia et veritatis. Per baptismum regenerata sunt nova Christi creatura, et car, XX, 71, 2: Voluntarie enim genui nos verbo veritatis ut simus in illum aliquod creatura ejus: XXI 80, 1: Hec dicit: Amon, tuis fidelis, et verus, quæ est principium creaturae Dei. Fidelis quisque suar habet mensuram fidei et gratiae, et charisma a Deo acceptum, et eo utilit, XVIII, 205, 2; 206, 1: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem; et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Eos Deus semper benedixit et exaltavit, X, 172, 1: Ex ipsis benedixit, et exaltavit; et ex ipsis sanctificavit, et ad se applicauit. Eorum catus est velut areola hortensis, IX, 668, 1:

Dix. Rigabo horum meum plantationum, et incibrabo prati mei fructum. Ipse Deus difficultates omnes complanat ad extirpanda vita inolta, XIV, 401, 1, 2. Fidelis nihil malo obvenit, nisi ex certa Dei præscientia et voluntate, IV, 274, 1: Hanc autem tentationem Deo permisisti Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientie ejus. Fidelis a Deo in omnibus prosperatur, VI, 382, 1: Vir fidelis multum laudabitur. Gratiæ obediens est filius gratiae, XVIII, 188, 1. Fideles singuli animantur et vivunt Spiritu sancto, XI, 698, 2: Hoc fedus meum cum eis, dicit Dominus; Spiritus meus qui est in ipsis, et verba mea, quæ posuit in ore tuo, non recessent de ore tuo, et de ore seminis tui, et de ore seminis seminis tui.... amodo et usque in sempiternum. Quomodo in Christo vivant, XVI, 490, 2: Qui credit in me, etiam mortuus fuerit, vici, et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in eternum. Fidelibus promittitur non carentia inopia, sed consolatio spiritualis, Psalm, I, 207, 1: Multa tribulationes justorum, et de omnibus his liberabit eos Dominus.

2º Fidelium unio cum Deo et Christo. Fideles sunt creaturae Dei, X, 237, 2: Da testimonium his qui ab initio creature tuz sunt. Sunt greci Dei, XIV, 464, 2: El salvabili eos Dominus.... ut gemmæ populi sunt. Sunt oves Christi, XVI, 468, 2 et seqq: 473, 1: Vos non creditis, quia non estis ex ovis meis; oves meæ vocem meam audiunt. Fideles peculiariter sunt populus, et peculiarium Dei sunt, XIX, 163, 2: Vocavit os per Evangelium nostrum in acquisitionem gloriae Domini nostri Iesu Christi. Fideles sunt signum Dei dupliciter, XIV, 351, 2: Ponam te quasi signaculum. Fidelis est templum Dei, XVIII, 464, 2: Vos enim estis templum Dei vivi; XII, 683, 2: Vos enim estis templum Dei vivi; et 478, 2: Vos non autem... superedificantes vosmetipsos sanctissimæ vestre fidei. Fideles quomodo sacerdotes Dei dici queant, XI, 719, 2: Vos autem sacerdotes Domini vocabimini. Tropologicæ sunt sacerdoties mystici et reges, XIV, 592, 2; XX, 285, 2: Vos autem genus electum, regale sacerdotiorum, XXI, 23, 2: Fecit nos regnum et sacerdos Dei et Patri suo. Fideles sunt in manu Christi, XVI, 479, 1: Ego vitam eternam do eis; et non perirent in eternum, et non rapido eas quisquam de manu mea. Quam sint ei chari, 647, 1. Fidelis Deo obediens est Christi fratres adoptivis, XV, 316, 2: Quicunq; enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipsi meus frater, et soror, et mater est. Fideles coequantur Christi primogenito Dei, X, 236, 4: Misere plebi tuae, super quam invocavisti nomen tuum; et Israel quem coequasti primogenito tuo. Sunt socii Dei et Christi per fidem, spem et charitatem, XX, 521, 2: Societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Iesu Christo. Omnes corpori Christi realiter uniuersi, cum eoque fuit unum in Eucharistia, XVIII, 346, 2: Quoniam, unus panis, unus corpus multi

sumus, omnes qui de uno pane participamus. 3º Quam superiores sint fideles altis hominibus. Fidelis maior est toto mundo, XX, 590, 1: Major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Fideles servis totus mundus, V, 526, 1. Fidelis totus mundus divitiarum est, 526, 1; XI, 670, 1: Qui autem fiduciam habet mei, hereditabil terram; XVIII, 275, 2: Omnia vestra sunt, sive Paulus, sive Apollo, sive Cephas, sive mundus, sive vita, sive mors, sive presentia, sive futura. Fideles lunam habent sub pedibus, et omni rerum temporalium mutabilitate superiores sunt, XIII, 355, 2. Fideles sunt sibi capaces vera sapientia et practice, IX, 617, 1. Fideles sunt Christi corona, V, 513, 2: Sunt corona doctorum, X, 148, 1: Curam illorum habet, et sic consiste.... ut lateris proprie illos, et ornamenti gratia accipias coronam, et signaculum consequari corrogationis. Fideles erant corona et gloria Pauli, XIX, 123, 2: Quæ est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloria? Nonne vos autem Dominum? Fidelis ab omnibus laudatur, IV, 382, 1: Vir fidelis multum laudabitur.

III. QUA SINT FIDEIUM OFFICIA. 1º Sunt religiones plenæ. Fidelis omnis baptismo consecratus est Domino, XIV, 546, 1: Fideles sape per diem Domini diuident, X, 309, 1: Quasi Libanus odorem suavitatis habet. Fidelis quem diem magis facere debet, XIII, 302, 2. Fideles deberent omnes erga beatam Virginem esse affecti, IX, 656, 1, 2: Sunt subditi Romano Pontifici, XVI, 645, 2.

2º Fide, spe, charitate sint prædicti. Contra spem naturæ credunt in spem divine omnipotentie, XVIII, 87, 1: Qui contra spem in spem credidit, ut fieret pater multarum gentium. Charitate dum flagrant, sunt quasi cocinei, XIV, 178, 2: Charitate armati vincunt mundum, XX, 607, 2: Omne quod natus est ex Deo, vincit mundum. Quis fidicium debebat esse charitas erga fratres, et inter se unio, XVIII, 376, 1, 2: Vos autem estis corpus Christi, et membrum de membro.

3º Fideles sint sancti et alieni ab omni peccato. Fideles Dei et Christi sanctitatem debent imitari, XVI, 48, 1: Serviamus ulti in sanctitate et justitia coram ipso, omnibus diebus nostris. Imitentur iam cœlum, XX, 494, 2: Sunt sancti in verbis et operibus, XIII, 473, 2: Dirigam eum ego ut abitem virientes; ex me fructus tuus inventus est. Fidelis quisque sex alas habere debet, XI, 470, 1, 2: Fideles non jurant nec mentiuntur, V, 407, 1: Testis fidelis non mentitur, profert autem mendacium dolosus testis. Si operibus careant, sunt ficos foliatis sine fructibus, XV, 467, 2: Sibi et aliis operari debent, XVIII, 206, 1: Cum tremore salutem operentur, 424, 2: Fidelis arcana colat, VI, 69, 1: Mundo utitur ad necessitatem et ad salutem, non ad luxuriam, 526, 1, 2: Quoad officia circa continentiam, matrimonium, Vide CASTITAS, CONTINENTIA, MATRIMONIUM.

4º Fideles sint in tribulationibus constantes.

Quid fidelis in angustiis pos. v. imitandum, IV, 276, 2.
 Sepe ab infidelibus cognitis et consanguinis ratione fidei exagitantur, XV, 276, 2: *Veni enim separare hominem adversus patrem suum, et filium adversus matrem suam, et nurum adversus sororum suam.* Fideles infideli escat, Psalm, II, 30, 4: *Come derunt Jacob, el locum ejus desolvantur.* Fideles etiam ob peccata sua persecutionibus exigitantur, XIII, 412, 2: *Tibi, Domine, justitia, nobis autem confusio facit, sicut est hodie.* Eos maxime Deus vexat, et cur, XX, 366, 1, 2: *Sic exprobramus in nomine Christi, beati eritis, quantum quod est honoris, gloriae et virtutis ejus, et qui est spiritus, super vos requiescit.* In persecutionibus debent esse constantes et longanimes, XXI, 251, 1, 2: *Tratus est draco in multo eum, et abilit facere prælum cum reliquis de seniore ejus, qui custodiam mandata pet, et habent testimonium Iesu Christi, et stet super arenam mari.* Fideles sint velut granum piperis vel simplicis, XV, 329, 1, 2: *Per fidem et spem promulga liberationem, armonas omnes fortiter tolerant.* XIV, 226, 4, 2. In afflictione fideis sit instar incidi, XX, 16, 2. Fideis in Christo ejusque lege et amore stabilitur, non curat persecutions nec illas minas, XV, 216, 1: *Descedit pluvia, et venerant flumina, et flaverunt vales, et irruerunt in domum illam, et non cessavit; fundata enim erat supra petram.*

IV. QUI SINT FIDELES SALVANDI. — Fideles possunt excidere a gratia, justitia et fide, XX, 552, 2: *Ez nobis proderunt, sed non erant nobis; nam si fuissent ex nobis, permanescerent utique nobiscum.* Fideles omnes non sunt praedestinati, quia fides accepta semper potest amitti, XVIII, 255, 1: *Crediderunt qualquor ex oriente tristitia ad vitam eternam.* Si sicut infructuoso, excenduntur; fructuoso, excoletur, XVI, 558, 2: *Omnem patiensem in me non ferentem fructum, tollit eum; et omnem qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat.* In Christo per fidem et charitatem non manentes, post mortem militare in ignis infernalem, 561, 2: *Si quis in me non manserit, militetur frater sic ut palmae, et arescat, et colligent eum, et in ignem militent, et ardet.* Eorum nemo salvari potest nisi per Christum et fidei in ipsum, 671, 2. *Dixi ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium vitam.* Fideles soli salvantur, non laeti male viventes, 490, 2: *Alii autem illi quidam: Domine, si pauci sunt qui salvantur?* Ipse autem dixit ad illos: *Contendite intrare per angustias portam; quia multi, dico vobis, querent intrare, et non poterunt.* An coram plures salvantur, et damnantur, problema est, ibid. Fidelium plures videntur salvandi quam damnandi, XV, 214, 1. Quod eorum aliqui perirent, ipsi, non est Deo imputandum, XVI, 478, 2.

V. FIDELES PALMI (*Vide CHRISTIANI PALMI.*)
FIDELITAS. Fidelitas est sator veritatis, XVIII, 878, 2: *Sicut succinatis lumbos vestros in veritate.* [Deo] totum possidet mundum, V, 582, 1 et seq.

Eius signum est cingulum, 677, 1; XX, 258, 1: *Propter quod succincti lumbos mentis vestrum, sobrii perfecte sperate in eam, quæ ouertur vobis gratiam.* Fidelitatis descriptio, XVIII, 671, 2: *Con bona voluntate servientes sicut Domino, et non sicut hominibus.* Ea rarius inveniuntur quam misericordia, VI, 50, 1, 2; 52, 1, 2: *Multus homines misericordes vocantur, virum autem fidem quis inventat?* Hoc praecipua pars dispensatoris, 277, 2: *Hie jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inventatur.* Item servi, 671, 2. Fidelitas servorum in quo sita sit, X, 188, 1, 2: *Si est tibi servus fidelis, sit tibi quasi anima tua: quasi fratrem tuum sic eum traxisti.* Fidelitas macta ornat Christianos, XIX, 679, 2. Fidelitas decet reges, V, 529, 1, 2: *Non decent stultum verba compaixa, nec principem latium mentientis.* Eos fidelitas in verbis contra calumnias tuerit, VI, 85, 4: *Misericordia et stetit super arenom mari.* Fidelitas valut granum piperis vel simplicis, XV, 329, 1, 2. Per fidem et spem promulga liberationem, armonas omnes fortiter tolerant, XIV, 226, 4, 2. In afflictione fideis sit instar incidi, XX, 16, 2. Fideis in Christo ejusque lege et amore stabilitur, non curat persecutions nec illas minas, XV, 216, 1: *Descedit pluvia, et venerant flumina, et flaverunt vales, et irruerunt in domum illam, et non cessavit; fundata enim erat supra petram.*

VIDERE, FIDUCIA. 1^a *Fiducia in Deo quid sit,* XIX, 392, 1: *Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae.* Fiducia ali quando pro libertate capitur, 217, 2: *Qui crux bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirent, et nullum fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu.* Fiducia Christianorum est libertas in professione fidei, 380, 4: *Dominus (Christi) sumus nos, si fiduciam et gloriam spei usque ad finem firmam retineamus.*

2^a *Fiducia in Deo habenda,* III, 377, 1: *Tu venis ad me cum gladio, et hasta et cypro, ego autem venio ad te in nomine Domini exercitum,* XVII, 87, 1. Fiducia in Deum in omnibus operibus adhibenda, X, 143, 1. Fiducia debetus Deo nobis vero diffidere, et de hac re exempla, I, 433, 1, 2: *Postquam affixit ac probavit, ad extremum miseritus te, ne diceres tu: Fortitudo mea, et robur manus meæ, haec omnia milia præstuderunt.* Fiducia in Deum sanctorum, propria, Job, 136, 2. Fiduciam Deo in adversis, XXI, 371, 2. In rebus arduis eluet in Deum fiducia, Job, 305, 4: *Alioquin occiderit me, in ipso sperabo,* 339, 2. Fiduciam Deo non succidit ad extrema quidem redigi permitte, non tamen deserit, XIII, 319, 2. Fideleum ergo in Deum, etiam in rebus desperatisimis, XIX, 479, 1: *Fide obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur.* Fiducia in Deum est exactior malis ad temptationibus, XV, 235, 2: *Et dixit (Jesus) eis: Quid timidis estis, modice fidei?*

3^a *Fiducia in Deum fructus,* XVIII, 47, 2: *Fideles Deo semper juvantes.* XIII, 319, 2. Fiducia in Deum animam dilatat, VI, 386, 2 et seq. Causa est fortitudinis, V, 431, 1, 2: *In timore Domini fiducia fortitudinis, et filius ejus erit spes.* Fides Deo totum possidet mundum, V, 582, 1 et seq.

Fiducia in Deum tentationis optimum remedium est, IX, 99, 2: *Crede Deo, et recuperabit te, et dirige viam tuam, spera in illo.* Fiducia oranti necessaria, XX, 39, 1, 2: *Postule autem in fide nihil hesitans.* Unde haec oratur, 40, 1. Est nervus gratianis, IX, 227, 1, 2: *Noli esse pusillanimis in animo tuo: ex ore et facere elemosynam ne despicias.* Fiducia magna magis impetrat, XV, 227, 4: *Dixit Jesus centurioni: Vade, et sic ut credidisti, fiat tibi.* Et sanctus est puer in illa hora. Fiducia qualis sanctorum ad patradam miracula, XVIII, 431, 2 et seq.: *Fiduciam taliter habemus ver Christum ad Deum.* Fiducia vita bene acta quanta, Job, 243, 2: *Auerter a me virgin regem, et pavorem ejus non me terreat: loquar, et non timeto eum; neque enim possum metuens respondere.*

3^a *Fiducia in rebus creatis.* Fiducia in perfido fidemstitutum, VI, 278, 1: *Dens putridus et pes lassus, qui sperat super inspeti in die angustie, et amittit pallium in die frigoris.* Fiducia in potentia propria aut in divitias vanam ostendit, Psalm, I, 321, 2: *Qui confidit in virtute suo, et videtur, XVII, 47, 1.* Fides etiam versata circa res timidas, et apparentes, et evidentes, XIX, 471, 2. Ad fidem non requiri intellectus, XVII, 166, 1: *Et verbum Domini crescat,.... multa etiam turba sacerdotum obediat fidei.* Fides non est fiducia in voluntate, sed assensus intellectus, XVIII, 88, 2: *In reprobatione etiam Dei non habuit diffidit, 362, 2; XIX, 471, 2.* Fides nostra est eadem que Dei, XIV, 226, 1, 2. Fides nostra est subjective, Dei objective, XVIII, 47, 2. Eadem semper est quad objecta generica et formalia, diversa secundum materia et specifica, 48, 1. Fides christiana que prescribat credenda, XII, 312, 2.

Fides operationis Dei quænam sit, XIX, 88, 1: *In quo ex resistitur per fidem operationis Dei qui suscitavit illum a mortuis.* Fides miraculorum que sit, XIX, 238, 1, 2: *Et ecce offerendum ei paralyticum jacente in lecto.* Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralyticum: *Confide, fili, remittitur tibi peccata tua.* Et de Dei omnipotenti, 250, 2: *Dicit eis (cœsis) Jesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Uique, Domine. Hac fides absolute potest esse sine charitate, 393, 2. Debet esse humilis, sed acris ac vehementis, et talis transfert montes, ibid. Qualiter fidei Christus satanum agros primo ab eis requiri solebat, 25, 1.*

IV. *FIDES GRATUITAS, ET MEDIA AD EAM ADIPENDAM.* — Fides est gratia Dei, non ex nobis, XX, 105, 1: *Nomine Dei elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide?* 267, 2: *Per eum (Christum) fides est in Deo, qui suscitavit eum a mortuis et dedit et gloriam, ut fides vestra et spes esset in Deo,* 400, 2: *Per Silvanum fidem fratrem vobis, ut arbitror, breviter scripti, observans et contestans, hanc esse veram gratiam Dei in qua statit.* Fides

intra omnen fidem, ita ut montes transforem, charitatem autem non habuero, nihil sum.

3^a Fides significabatur per volum tabernaculi Moysis, I, 661, 2. Fides cur comparatur parte orientali, XII, 798, 1. Fides invisibilis est altitudo sanctorum mysticæ, 801, 1. Fides perfecta comparatur grano sinapis, XV, 328, 2; XVI, 230, 1. Fides non denotatur in Evangelio vestra nupitali XV, 476, 1, 2. Radici comparatur, XX, 129, 1. Navi assimilatur, XIX, 491, 1. Schemati et dioptræ comparatur, 471, 1. Fidei antiquas candore denotatur, XXI, 172, 1. Cithara comparatur, 278, 1 (*Vide PROPRIETATES FIDIS.*)

III. *QUE SIT NATURA ET OBJECTUM FIDIS.* — Fides est credere quod non vides. XIX, 254, 1; 471, 1: *Est autem fides sperandorum substantia rerum, argumentum non apparentium.* Credit quod non videt nec capi. XVI, 403, 1, 2: *Quoniam potest hic carnem suam dare ad manducandum?* 633, 1, 2: *Besti qui non viderunt et crediderunt.* Multa ejus mysterii captum hominum superant, VI, 253, 2: *Gloria dei est celare verbum, et gloria regum investigare sermonem.* Fides nostra suo modo videt et videtur, XVII, 47, 1. Fides etiam versata circa res timidas, et apparentes, et evidentes, XIX, 471, 2. Ad fidem non requiri intellectus, XVII, 166, 1: *Et verbum Domini crescat,.... multa etiam turba sacerdotum obediat fidei.* Fides non est fiducia in voluntate, sed assensus intellectus, XVIII, 88, 2: *In reprobatione etiam Dei non habuit diffidit, 362, 2; XIX, 471, 2.* Fides nostra est eadem que Dei, XIV, 226, 1, 2. Fides nostra est subjective, Dei objective, XVIII, 47, 2. Eadem semper est quad objecta generica et formalia, diversa secundum materia et specifica, 48, 1. Fides christiana que prescribat credenda, XII, 312, 2.

Fides operationis Dei quænam sit, XIX, 88, 1: *In quo ex resistitur per fidem operationis Dei qui suscitavit illum a mortuis.* Fides miraculorum que sit, XIX, 238, 1, 2: *Et ecce offerendum ei paralyticum jacente in lecto.* Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralyticum: *Confide, fili, remittitur tibi peccata tua.* Et de Dei omnipotenti, 250, 2: *Dicit eis (cœsis) Jesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Uique, Domine. Hac fides absolute potest esse sine charitate, 393, 2. Debet esse humilis, sed acris ac vehementis, et talis transfert montes, ibid. Qualiter fidei Christus satanum agros primo ab eis requiri solebat, 25, 1.*

IV. *FIDES GRATUITAS, ET MEDIA AD EAM ADIPENDAM.* — Fides est gratia Dei, non ex nobis, XX, 105, 1: *Nomine Dei elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide?* 267, 2: *Per eum (Christum) fides est in Deo, qui suscitavit eum a mortuis et dedit et gloriam, ut fides vestra et spes esset in Deo,* 400, 2: *Per Silvanum fidem fratrem vobis, ut arbitror, breviter scripti, observans et contestans, hanc esse veram gratiam Dei in qua statit.* Fides

est donum Dei, XV, 321, 1 : *Vobis datum est nosse mysteria regni celorum.* Respectu acipientium datur sorte, id est gratis, XX, 407, 2 : *Simon Petrus, servus et apostolus Christi, tis qui coqualem nosis sortili sunt fidem in justitia Deinostri.* Fidei salutisque initium non est ex libero arbitrio, XVIII, 432, 1 : *Non quod sufficiens simus cogitare aliq[ue]d a nobis, sed sufficiens nostra ex Deo est.* Fidei initium, sive velle credere, donum Dei est, indeque incipit initium salutis, in adulto, XIX, 47, 2 : *Vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patamini.* Item fidelis custodia, 168, 1, 2 : *Fidelis autem Deus est qui confirmabis vos, et custodiet a malo;* 279, 2 : *Bonum depositum custodi, per Spiritum sanctum qui habitat in nobis.* Fides est donum Dei, et tamen pendet ab arbitrio nostro, XVI, 305, 2 : *Quoquot autem receperunt eum, dedit eis peccatalem filios Dei fieri;* 396, 2 et seqq. : *Omne quod ad misericordiam Pater, ad me venit et cum qui venit ad me, non efficiam foras,* 468, 1, 2. Quomodo si donum Dei, et tamen in nostra sit potestate, XIX, 168, 1 : *Orate pro nobis.... ut liberemur ab iugis tuis et malis hominibus: non enim omnium tuorum et deorum filiorum sunt bona.* Fides ex auditu et predicatione, XVIII, 181, 2 : *Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Quibus discursibus et rationibus fidei mysteria probavit Apostolus,* 264, 2 : *Quae et legimus non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualibus spiritualitate comparentes.* Plura eius mysteria viva voco, non scripto tradebantur, 575, 2 : *Communem isti que catechizatur verbo, ei qui se catechizat, in omnibus bonis.* Ad fidem nemo pertinet; nisi suas concupiscentias generare superet, XIX, 168, 4.

V. FIDRI NECESSITAS AD JUSTIFICATIONEM ET SALUTEM. — Sime fide Deum cognoscit nequit, IX, 680, 1 : *Timor Dei initium dilectionis ejus: fidei autem initium agglutinandum est ei.* Sine fide impossibile est placere Deo, XIX, 174, 1 : *Sine fide autem impossibile est placere Deo credere enim aportari auctoritatem ad Deum quia est, et inquireribus se remunerat sibi.* Nemo sine fide Deo acceptus est, nulla via recta, XVIII, 33, 2 : *Gloria autem honor et pax omni operari bonum, Iudeo primum, et Graco.* Fides in Deum et in Christum est via recta ducens ad vitam aeternam, XVI, 593, 4, 2 : *Hoc est autem via eterna, ut cognoscant et solutum Deum verum, et quem misisti Iesum Christum.* Fides implicita Christi et observationis legi charitatis fuit necessaria semper ad salutem XVIII, 62, 4, 2. Fides requisita jam ad justificationem, est fides in Christum, 80, 1 : *Credidit Abraham Deo, et reputatus est ei ad justitiam.* Fides reputari ad justitiam quid, Psalm, 1, 185, 1, 2 : *Beatus vir, cui non imputaverit dominus peccatum.* Sub fide Paulus non solam fidem, sed spem, charitatem et opera comprehendit, 21, 2 ; 603, 2. *Ipsius enim sumus factura, creatus in Christo Iesu in operibus bonis, quae preparavimus.* Deus ut in illis ambulamus, XIX, 343, 4 : *Con-*

tum est enim: Maledictus omnis qui non permanescit in omnibus quae scripta sunt in libro legis. Fides est certe ostium ovillis, XVI, 468, 1 : Amen, amen dico vobis, qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliud, illud fuit est latro. Cur fidei tributatur salus, XVIII, 22, 1.

Fides vera est initium justificationis, XX, 70, 2 : *Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturae ejus.* Fides inchoans justitiam est proprie fides in Christum redemptorem, XVIII, 48, 1 : *Siue scriptum est: Justus autem ex fide vivit.* Fides est in suo genere adequata causa justitiae, 22, 1; 478, 1 : *Si confluens in ore tuo Dominum Iesum, et in corde tuo credideris quod Deus Iesus suscitavit a mortuis, salvis eris.* Hoc in fide sunt facta, 176, 1, 2. Fides justificans non est illa specialis quae creditam mihi in particulari remissa esse peccata, 178, 2 : *Corde creditur ad justitiam, ore autem confessio filii ad salutem.* Quia haec stulta est presumptio haereticorum, 264, 1 : *Nos non spiritum hujus mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est, ut sciamus quae a Deo donata sunt nobis.* Quomodo fides perducat ad spem, penitentiam et gratiam, XVIII, 562, 2 : *Nos enim spiritu, ex fide, spem justitiae expectamus.*

Fides sola non justificat, est tamen principium justificationis, XVIII, 5, 1; 45, 2 : *Non enim erubescit Evangelium, virtus enim Dei est in salutem omni credenti,* 47, 1; 75, 1 : *Quem (Christum) posuit Deus propitiationem per fidem in sanguinem ipsius;* 76, 1 : *Abridarum hominem justificari per fidem sine operibus legis;* 150, 2 : *Spes enim salvi facta sumus, spes autem quae videtur, non est spes, nam quod videt quis, quid sperat;* 166, 1; 334, 2 : *Omnis qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet;* 379, 4 : *Si linguis hominum loquar, et angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans, aut cymbalum tintiens,* 562, 1 et seqq. : *Nos enim spiritu, ex fide, spem justitiae expectamus,* XX, 4, 1; 122, 1 et seqq. : *Quid proderit, fratres mei, si fides quia dicat se habere, opera autem non habebat?* Numquid poterit fides sicut eum? 127, 2 : *Via autem scire, o homo inanis..., quantum fides sine operibus mortua est.* Abraham pater noster nonne ex operibus justificatus est? 342, 1, 2 : *Salvo facit baptismus, non carnis deposito sordium, sed conscientia bona interrogatio in Deum.* Acceptatur ad justitiam, quia est justitia inchoata, XVIII, 79, 1 : *Credidit Abraham Deo, et reputatus est ei ad justitiam.* Fides reputari ad justitiam quid, Psalm, 1, 185, 1, 2 : *Beatus vir, cui non imputaverit dominus peccatum.* Sub fide Paulus non solam fidem, sed spem, charitatem et opera comprehendit, 21, 2 ; 603, 2. *Ipsius enim sumus factura, creatus in Christo Iesu in operibus bonis, quae preparavimus.* Deus ut in illis ambulamus, XIX, 343, 4 : *Con-*

municatio fidei tua evidens fiat, in cognitione operis boni, quod est in vobis in Christo Iesu. Fides est tantum inchoatio salutis, compleanda per bona opera, XIX, 457, 2 : *Dignatus vos vocazione sua Deus noster, et implens omnem voluntatem bonitatis et opus fidei in virtute.* Fides prisa patrum Veteris Testamenti non fuit nuda, sed operosa, 473, 1 : *Fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo. Qui fide Veteris Testamenti ad finalem penitentiam pervenerunt,* 486, 2 et seq. : *Per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adopti sunt reprobationem.* Fides via inculpata opera, XVIII, 47, 1 : *Justus autem ex fide vivit.* Superadicit ei auren et argentum, qui bona opera superedificat, 270, 1. *Si quis superadicit super fundamentum hoc aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, faenum, stipulam, uniuersusque opus manifestum erit.* Fides nulla peccata non remittit, sed format bonis operibus, XVI, 129, 2 : *Dixit autem ad multierum: Fides tua te salvum fecit; vade in pace.* Et talis est velut lucerna accessa, 175, 1 : *Sunt lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris.* Ipsa sine bonis operibus non prodest, nec ad salutem sufficit, XV, 215, 2 : *Omnis ergo qui audiret verba mea haec, et faciat in assimilabiliori viro sapiens, qui adficiat domum supra petram;* 427, 1 : *Si autem vis ad vitam integrum, seruas mandata,* 522, 2 et seq.; 637, 2 : *Euntes ergo, docete voces gentes... docentes eos servare omnia quaeunque mandavi vobis;* 718, 2 : *Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvis erit;* qui vero non crediderit, condemnabitur; XVI, 155, 1 : *Solicita es, et turbaris erga plurima: porro uirum est necessarium.* Fides languida et mortua causa est damnacionis, IX, 650, 1. Fides vera potest esse sine operibus, XX, 123, 1. Sed paulatim tunc perit, 124, 2; 425, 2. Et hec diabolica est, 127, 2. Et mortua, 124, 2 et seq. : *Fides si non habeat opera, mortua est.* Et tunc est risu et probro dignus, id eoque explaudita.

Fides est necessaria aliquid a Deo impetrare voluntibus, XV, 467, 2. Amen, amen dico vobis, si habueritis fides et non habueritis, non solum de feculena facelis, sed et si moniti huic dixeritis: *Tolle et jacta est in mare, flet.* Fides triplex oratione necessaria, XX, 39, 4 : *Si quis autem estrarum indiget sapientiam, postule a Deo.... Postule autem in fidem nihil hastilius; qui enim hastili, similis est fluctui mari quod a vento moveret et circumferetur.* Quae fides in oratione necessaria sit, XVI, 584, 2 et seq. : *Si quid perierit Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Est eius basis et fundamentum, 240, 2 : *Verumtamen filius hominis veniens, putas invenies fidem in terra?* Quae fides in miraculis necessaria sit, 234, 2 : *Ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit.* Fides requiritur ad damnacionem excludendum, X, 392, 1 et seq. : *Obsticulum (filium meum lunaticum) disipulis tuis, et non poteris curvarecum.* Et unde haec oratione, ita, quae contra-

interius credendi, XVI, 394, 1 : *Respondit Jesus et dicit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in euangelium misit ille;* 538, 1 : *Creditis in Deum, et in me credit;* XX, 583, 2 : *Et hoc est mandatum eis, ut credamus in nomine Filii ejus Iesu Christi.* XV, 265, 2 : *Amen dico vobis, tolerabilius erit terra Sodomorum et Gomorrahorum in die iudicii, quam illi civitati.*

2º Datus preceptum interius non subtrahendi assensum veritati revelata, XV, 718, 2 : *Qui credidit.... salvis erit; qui vero non credidit, condemnabitur,* XIX, 567, 2 : *Justus autem meus ex fide vivit; quod si subtraheret se, non placebit anima mea.* Quomodo omnium non sit fides, 167, 2 : *Orate pro nobis,... ut liberemur ab importunitatibus hominibus: non enim omnium est fides.*

3º Datus preceptum non negandi exterius fidem, XIX, 276, 1 : *Qui autem me negaverit coram hominibus, negabo et ego eum coram Patre meo, qui in celis est;* XIX, 286, 1, 2 : *Si commotui sumus, et confundimur; si sustinibus, et convegnabimur; si negaverimus, negabit nos; si non credimus, illa fidelis permaneat, negare scimus non possit.* Articulum unum fidei perniciaces negans, veram fidem everit, XVIII, 624, 1 : *Unus Dominus, una fides, unum baptisma.*

4º Datus preceptum aliquando confundi extremitate fidei. Fides exigit etiam fidei professionem, XVIII, 178, 1, 2 : *Si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvis eris.* Corde enim creditur ad justitiam; ore autem confessio filii ad salutem; 422, 1 : *Habentes autem exinde spiritum fidem, sicut scriptum est: Credidit, proper quod locutus sum, et nos credimus, proper quod et loquiur;* XX, 597, 1, 2 : *Quisquis confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in se manet, et ipse in Deo.* Fides est intrepide confitenda, IX, 160, 2 : *Pro anima tua ne confundaris dicere verum;* 164, 1, 2 : *Ne retineas verbum in tempore salutis.* Non abscondas sapientiam tuam in decoro tuo. Confidenda est semper, non autem semper profienda, XVIII, 234, 1 : *Tu fidem habes?* penes temetipsum habet coram Deo. Fidei professio constans Deo donante fit, V, 481, 1, 2 : *Hominis est animus preparare, et Domini gubernare linquam.* Predicare fidei magis est quam credere, V, 805, 1 : *Qui sapiens est corde, appellabitur prudens; et qui dulcis eloquio, majora perpetiet.* Fides initio Ecclesie maxime incoleanda fuit, XIII, 322, 1. Eius arcana quibus communicanda, XIX, 283, 1 : *Quae audisti a me per multis testes habet communica fidelibus hominibus, qui idonei erint etiam docere.* In fide novitiam etiam juvenes, et pueri, intrepidi acturi promittuntur cum idolatriis et tyrannis, XI, 263, 1, 2 : *Delectabitur infans ab ubere super foramine apertis.* Fidei contra-

rum nihil doceri potest, XVIII, 318, 1, 2 et seqq.: *Sed autem nos, aul angelos de celo evangelizet vobis, praeterquam quod evangelizamus vobis, anathema sit.* Fidei limites quos patres fixere non sunt transgrediendi, VI, 171, 2: *Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres Iui.*

VII. FIDEI PROPRIETATES ET CONDITIONES. — Sex habere debet dotos, XX, 132, 1, 2. Fides perfecta raro inventur, XVI, 241, 1. Ejus solitudo in Ecclesia est, cum apud haereticos et idolatras sit multitudine, XIII, 312, 2.

1^a *Debet esse humilis.* Fides hominem requirit vere humilem, Psalm, II, 281, 1, 2: *Credidi, propter quod locutus sum, ego autem ho-salutis sum natus.* Fides humilis requirit praeferentiam in credendo Eucharistiae mysterio, XVI, 412, 1: *Verba quia ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt; sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt.*

2^a *Debet esse charitate formata.* Fides sanctorum charitate informata est, IX: *Initium sapientiae timor Domini; et cum fidibus in cultu concreatus est.* Fides charitate formata non speculator mera est, sed practica, XVIII, 73, 1: *Justitia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes et super omnes qui credunt in eum;* XIX, 116, 1: *Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis...* memoris operis fidei contra, et laboris et charitatis, et sustentantis spei Domini nostri Jesu Christi. Fides per dilectionem operans ornat doctrinam, X, 151, 2.

3^a *Debet esse certa et firma.* Fidei Christianae inconfusibilis certitudo, XVIII, 174, 2: *Omnia qui credit in eum, non confundetur.* Fides Christianae omnino est credibilis, Psalm, II, 134, 2: *Testimonia tua creditibilitate facta sunt nimis.* Fides est basis et fundamentum certae rerum sperandarum, XIX, 469, 2: *Est autem fides sperandorum substantia rerum, argumentum non apparente.* Fides columna est, spes anchora, 406, 2: *Qui confusimus ad tenendum propositam spem, quam sicut anchoram habemus anima tulam ut firmam.* Fides recta est, instar amissis, XIX, 52, 1: *Veritatem quod pervenimus, ut idem sapiamus; et in eadem permaneamus regula.* Fides luci comparatur XVI, 302, 4: *Lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendunt.* Est velut fax, 175, 1: *Sint lumbi vestri proximi, et lucernæ ardentes in manibus vestris;* 436, 1: *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vivæ;* XX, 129. Fides tempus aurore comparatur, infidelitas tenebris noctis, Psalm, I, 304, 1, 2: *Deus in medio eius cognoscetur, adjuvabit eam Deus mane diluvio.* Fides haereticorum specialis quia sit, VII, 306, 1: *Nescit homo utrum amore am odiu dignus sit.* Horum fides, qua sibi remissa certo credunt peccata, est vana imaginatio, XV, 250, 2.

4^a *Debet esse integra.* Corpus fidei suis membris perficitur, XIX, 126, 1: *Nocte ad abundantes orakes, et videamus faciem vestram et compleamus ea que desunt fidei vestre.* Ipsa sunt articulis integratur et componitur, XVIII, 624, 4.

5^a *Debet esse constans.* Ab ea nunquam deficiendum, XIX, 385, 1. Fides est stabilis, XVIII, 532, 1: *Si enim que destruci, iterum hoc adficio, prævaricatorum me constituo.* Permanendum in fide semel suscepta, nec de ea ulterius inquirendam, XIX,

58, 1: *Itaque, fratres mei charissimi et desiderissimi.... sic state in Domino,* 85, 1: *Sicut ergo accepisti, Jesum Christum Dominum, in ipso ambule, 125, 1. Misericordia Timotheum, fratrem nostrum.... ad confirmingos vos ei exhortando profide vestra, ut nemo moreatus in tribulationibus istis: ipsi enim scitis quid in hoc positi sum Fides antiqua præstata novæ, 287, 1. Novam probemus ita non est credendum, 529, 1: *Qui crede levius corde est.**

6^a *Debet esse humilis.* Fides hominem requirit vere humilem, Psalm, II, 281, 1, 2: *Credidi, propter quod locutus sum, ego autem ho-salutis sum natus.* Fides humilis requirit præferentiam in credendo Eucharistiae mysterio, XVI, 412, 1: *Verba quia ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt; sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt.*

7^a *Debet esse charitate formata.* Fides sanctorum charitate informata est, IX: *Initium sapientiae timor Domini; et cum fidibus in cultu concreatus est.* Fides charitate formata non speculator mera est, sed practica, XVIII, 73, 1: *Justitia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes et super omnes qui credunt in eum;* XIX, 116, 1: *Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis...* memoris operis fidei contra, et laboris et charitatis, et sustentantis spei Domini nostri Jesu Christi. Fides per dilectionem operans ornat doctrinam, X, 151, 2.

8^a *Debet duratio.* Fides et spes cessabant in celo, XVIII, 383, 1. *Sive prophelia evanescunt, sive lingue cessant, sive scientia detruitur.* Fides non manet in diabolus et damnatis, XX, 127, 1: *Tu credis quoniam unus es, Deus, benefacit, et dæmones credunt, et contremiscunt.* Altero sensu fides et veritas in aeternum stabit, X, 331, 1: *Omne manus et trinquet debilitur, et fides in seculum stabit.* Fides est cibus permanentis in vita eternam, XVI, 332, 2 et seqq.

VIII. FIDEI EXCELLENTIA ET FRUCTUS. 1^a *Fidei quanitas sit virtus et præstantia,* XIV, 226, 2: *Ecco qui credidimus est, non erit restra animo ejus.* Fides Deo placet, IX, 451, 1: *Si volueris mandata servare, conservabunt te, et in perpetuum fidem placitam facere.* Est opus sanctum, XVI, 394, 1. *Hoc est opus Dei ut creditis in eum quem nisi sit ille.* Est velut sigillum quo obsignatum dicta Dei, 331, 1: *Qui accepit ejus testimonium, signavit quia Deus veras est.* Fidei lumen est admirabile, XX, 290, 4, 2: *De tenebris vas vocavit (Deus) in admirabile lumen suum.* Superat omne lumen philosophorum, ibid. Fides est anima Ecclesie, XVIII, 636, 2 et seq. Fides apostolorum et prophetarum est fundamentum Ecclesie, 607, 1: *Estis cives sanctorum, superedificati super fundamentum apostolorum et prophetarum.* Fides est iustitiam bonorum et donorum omnium, IX, 680, 1, 2. Fides corrigit naturam et conditionem servilem, XVIII, 674, 1. Cur Christus fidei apud apostolos extollat, XVI, 230, 2: *Si habueritis fidem sicut granum*

magis, diecitis huic arbori moro: Eradicare, et transplantare in mare, et obediens vobis. Fides habet promissionem vita æternæ, XX, 615, 2 et seqq. Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam deus nobis Deus, et hæc vita in Filio ejus est.

2^a *Fidei fructus pro regnis et rebus publicis.* Fides vera est omne regnum firmamentum, XIII, 377, 2. Fides est reipublicæ fundamentum; ejus neglectus cedidit, III, 109, 1. Ejus bona etiam politica, 1, 683, 2.

3^a *Fidei fructus pro singulis hominibus,* IX, 101, 1: *Qui timet Dominum, credite illi, et non evanescat merces vestra.* Fides premia, 99, 2: *Credite Ieo, et recubabit te.* Fides est fundamentum aliarum virtutum, XIX, 447, 2: *Dignatur vos vocazione sua Deus noster, et impletat omnem voluntatem bonitatis et ipsi fidei in virtute.*

Primo. *Per fidem ad veritatem venitur,* XIX, 200, 1: *In quo postus sum ego predicatorum et apostolus (veritatem dico, non mentior), doctor gentium in fide et veritate.* Meretur cognitionem mysteriorum regni Dei, XV, 321, 1, 2: *Vobis datum est nois mysteria regni colorum, illis autem non est datum.* Procul posita et futura facit presentiam, XIX, 370, 2: *Fides est.... argumentum non apparentium.*

Secundo. *Fides est religionis fundamentum,* XX, 90, 1. Est fundamentum omnis sanctitatis, XIV, 335, 1, 2.

Tertio. *Fides sustentat spem,* XIX, 469, 1: *Est autem fides sperandorum substantia rerum.* Est in anima creditis et sperantis quasi basis que eum sustentat, ibid., 2. *Fidei sanguis est spes,* 470, 2. Fidelis fortitudine pars fortitudinem spei, VI, 225, 2. Fides acuit et elecit timorem et amorem Dei, IX, 680, 1. Fides est fulcimentum in adversis, XVI, 539, 1: *Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, et in me credite.*

Quarto. *Fides fundamental est domus spiritualis,* XIX, 283, 1: *Plerumque fundamentum Dei stat, habens signum suum hoc: cognovit Dominus qui sunt ejus; et discitat ab int. state omnis qui nominat nomen Domini.* Fides est initium substantiae nostræ spirituali, 382, 2: *Participes enim Christi effecti sumus, si tamen initium substantiae ejus usque ad finem plenum retineamus.* Fides vita est radix vite spirituali gratiae, XVIII, 47, 1.

Quinto. *Fidei robur est efficiencia,* XVII, 12, 2. *Quonodo et tributar salutis mentis et corporis,* XV, 25, 1. Tunc sub ea omnes aliae virtutes intelliguntur, ibid. *Et quonodo tributar miracula,* XVII, 119, 1: *Et in fide nominis ejus hunc quem eis vidistis et nostis, confirmabit nomen ejus; et fides quæ per eum est, dedit integrum sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.* Fides thau-matura ex oratione provenit, XIV, 308, 2: *Efunden super omnia David spiritum gratiae et precium.* Fides eroicea quanta sit virtus, XVII, 119, 1, 2. Fides axillat fideles ad quidvis audiendos, XX, 247, 2: *Qui in virtute Dei custodimini per fidem, in soluitem parvulum revelari in tempore novissimo. Est fidem custodia, ibid. Fides opera et dilectionis vincit mundum, 608, 1: El hoc est victoria quia vincit mundum fides nostra. Vincit quaque Deum omnipotens, 608, 2. Et optimus diabolus vincitur, 396, 1: Cui (diabolus) resistit fortis in fide. Fides tribulationibus exploratur, 256, 1: In quo exultabis, modicum nunc si operet contristari in variis tentationibus; ut probatio vestra fidei multi pretiosior auro (quod per ignem probatur) inventari in laudem, et gloriam, et honorem in revelatione Iesu Christi. Qui fidei agnoscatur, XIX, 261, 2: *Certa bonum certamen fidem, et apprehendit vitam eternam, in qua vocatus es, et confessus bonam confessionem coram multis testibus. Pro fide pati quam sit gloriolum,* XX, 49, 1: *Omne gaudium existimat... cum in varias tentationes incidet.* Fides Christi, quia initiebat nova et paradoxia, hinc a Judeis et Gentibus exagitat fuere ejus precones, XV, 269, 2: *Eritis odio omnibus propter nomen meum.**

IX. FIDEI PERFECTA ET IMPERFECTA EXEMPLA. — IX. Fidei Abraham celebratur, XVIII, 86, 1. Qualis ea fuerit, 79, 2. Fides propria fuit ei imputata, 81, 1. Ejus fides exemplis in Chanaan illustratur simili exemplo, XIX, 476, 1. Ea inquit punctis illuxit, ibid., 2. Fides ejus in filio offerendo, 479, 1. Fides centurionis magna fuit, sed habuere ali majorem, XIX, 224, 1, 2: *Audiens autem Jesus miratus est, et sequentibus se dixit: Non inventi tam tam fidem in Israeli. Fides parva reguli a Christo arguitur,* XIX, 368, 2: *Diutis ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodigia viteritis, non creditis.* Fides S. Magdalene penitentis, 124, 1. Fides in diaconi septuplex erat, XVI, 164, 2. Fides in apostolis deficit in nocte passionis, XV, 563, 2. Cur id factum sit, ibid. Fidei defectus in terra, XVI, 240, 2. Ea deficit maxima sub finem mundi, 241, 1: *Verum est enim Filius hominis veniens, pater inueniet fidem in terra?*

X. FIDEI PRÆDICATIO. — Fidei prædicatio consistit per apostolos in Jerusalem, Psalm, II, 256, 2: *Virgin virtutis tua emuliet Dominus ex Sion.* Cur minus crescere debuit, XVI, 545, 2: *Qui credit in me, opera quæ ego facio, et ipse faciet, et majora horum faciet.* Paulatim per Europam diffusa est, XVIII, 593, 1. (Vide APOSTOLONUM PRÆDICATIO).

XI. FIDEI HUMANÆ PRO FIDELITATE, BONA FIDES ET FIDUCIA SUMPTA. — Fides est sanctissimum hominis bonum, V, 539, 2. Fides est amictis basis et custos, 543, 1. Fides etiam hostibus servanda, III, 58, 2; XII, 274, 1; 688, 1. Fidei obstringenda signum, VI, 507, 1. Major fides ei adhiberi solet qui prior suam causam exposuit, 576, 1.

Fides principi necessaria, XI, 260, 2; 261, 1. Et erit iustitia cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus. Fides quam ab hominibus exulet, XII, 53, 4: *Orcuite vias Jerusalem, et as-*

picta, et considerate, et querite in plateis ejus, an inventatis virum facientem iudicium, et querentem fidem. Fidem qui Deo non servat, nec homini servabit. XIII, 378, 1.

FIDES (5). SS. Fides, Spes, Charitas, tres filiae. Sophia, fure martyres, X, 308, 2. Sorores fuerunt martyrio et sanguine, XIII, 546, 4.

FIGULUS. Primus filius fuit Deus, X, 293, 1, 2 et seq. Vasa diversa formans, est symbolum Dei, X, 178, 2; 475, 1, 2; XVIII, 170, 1, 2; 471, 1, 2. Figuli in opere suo industria, X, 293, 4, 2 et seq. Est symbolum predicatorum, 294, 1. Figullae officinae in Jerusalem, erant in valle juxta Tophet, XII, 149, 4.

FIGURA. Figura substantia Patris quomodo sit Filius, XIX, 352, 2. Figura saeculo tribuitur, quia transitoria, XVIII, 202, 2.

Figuras rhetoricae variis interdum uitio Scriptura, ut Prolepsi, I, 28, 1. Enallaga, 28, 2. Synceduche, 29, 1. Metonymia, 37. Hypallage, 31, 1. Liptote, 31, 2. Hendiadys, 33, 2.

FILIA, PUELLA. Quia sunt eorum virtus. Puelas tria praeципua vita, superbicia, procacia, libido, XI, 138, 2: *Elevata sunt filia Sion, et ambulaverunt collo extento, et nutibus oculorum ibant, et pliebantebant, ambulabant pedibus suis, et composto gradu incedebant.* Puelae quomodo plaudere dicantur, 439, 1. Puelae sunt filia Sion, et ambulaverunt collo extento, et nutibus oculorum ibant, et pliebantebant, ambulabant pedibus suis, et composto gradu incedebant. Puelae quomodo plaudere dicantur, VII, 493, 1. Puelae sunt filia Sion dicuntur Jerusalēm, XII, 386, 1. Filiā Sion dicuntur Jerusalēm, 356, 1. Et quidem civitas inferior Jerusalēm, XIV, 279, 1. Filiā cur dicatur Sion vel Jerusalēm, XI, 410, 1. Filiā Jerusalēm que-sint, Psalm., I, 316, 1: Filiā Babylonis est ipsa Babylon, 568, 1. Filiā latronis, idem est quod latrociniū dedita, XIV, 165, 1, 2. Quas gentes per ea Propheta intelligat, ibid.

2. Quid facere debeant, et quoniam custodiendia. Filia una quoniam sit melior altera, X, 240, 2: *Omnes masculum excipit mulier, et est filia melior filia.* Filiā est viri conceptum fugere, IV, 2: *In filia non avertente se, ferme custodiā: ne inventa occasione utitur se.* Puelae pro castitate servanda, quantum sobrietati studeant, deheant, IV, 332, 2 et seq. *Habens (Judith) super lumbos suos cibicum, peganabat omnibus diebus vita sua prater sabat.* Filiā prudens hereditas viri accipit, IX, 579, 1: *Filiā prudens hereditas viro suo: nam quis confundit, in contumeliam fili genitoris.*

Puelae indiget duce et custode, cur, 67, 2: *Et reliquid dum puberilis sua, et pacti Dei sui oblitia est.* Filiā omnis patri custodienda, X, 368, 1: *Filiā patris abscondita est vigilia, et sollicitudo ejus austert sonnum, ne forte in adolescentia sua adulva efficiatur, et cum viro commorata odibile fiat.* Maxime lasciva et proca, 8, 2; 369, 1. Filiarum quae cura habeant matribus, XIX, 207, 2: *Salvabit autem (mulier) per filiorum generacionem, si permanserit in fide, et dilectione, et sanctificatione cum sobrietate.* Sunt matri imitatrixes, IX, 360, 1: *In filiis suis agnoscitur vir.* Filiā

quomodo casta servanda, 243, 2: *Filiis tibi sunt serva corpus illarum, et non ostendas hilarem faciem tuam ad illas.* Elocatio earum quo anno facienda, 245, 1: *Trade filiam, et grande opus feceris, et homini sensu da illam.* Puellae rubentes limen domus Romae olim non tangebant, XIII, 600, 4.

3. *Fili de quibus specialiter in Scriptura vel Commentariis agitur.* Filiā Jobi cum fratribus habreditur cernunt; sue fratres erant pulcherrimae: sunt typus animae perfectae, et tres status representant, Job, 795, 2.

Filiā Iairi an defuncta sit patre adhuc domi agente, XV, 247, 2 et seq. Cur eam dormire dixerit Christus, 248, 1, 2. Denotat peccatores lapsos ex ignorancia vel infirmitate, 249, 1.

Filiā quatuor Philippi erant virgines et prophetissae, XVII, 379, 4. An fuerint moniales, ibid.

Puelae cupandas Alexandrina baptismum petitiss angeli fuere sponsores, XIII, 633, 1, 2. Puelae quedam Tullenensi triennio toto omni cibo abstinuit, XIV, 471, 1.

4. *Vox Filla in figurato sensu sumpta.* Filiā carminea qua vocantur, VII, 389, 2. Filiā vocantur urbes metropoli subjectae, XII, 618, 1; 688, 2. Per filias Jerusalem in *Canticō* quinam intelligantur, VII, 493, 1: *Filiā pharetræ dicuntur sagittae,* XII, 386, 1. Filiā Sion dicuntur Jerusalēm, 356, 1. Et quidem civitas inferior Jerusalēm, XIV, 279, 1. Filiā cur dicatur Sion vel Jerusalēm, XI, 410, 1. Filiā Jerusalēm que-sint, Psalm., I, 316, 1: Filiā Babylonis est ipsa Babylon, 568, 1. Filiā latronis, idem est quod latrociniū dedita, XIV, 165, 1, 2. Quas gentes per ea Propheta intelligat, ibid.

FILIATIO DIVINA. Filatio Dei quanta sit dignitas, XIII, 296, 2; 297, 1, 2: *Et erit in loco ubi dicatur eis: Non populus meus vos: dicatur eis: Filiā dei viventis.* Quoniam hoc fuit, ibid. Fit per Spiritum sanctum, qui per se maliter datur filii Dei, ibid. In quo huc sita sit, XIV, 134, 1: *Accipiet spiritum adoptionis filiorum, in quo clamen-tem: Abba, Pater.* Filiā Dei sunt omnes per gratiam, XVI, 24, 2. Et omnes filios, 305, 1. Quoniam nascantur ex Deo, ibid., 1: *Qui non ex sanguinis, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.* XX, 563, 1, 2. Filius Dei est honorificus titulus Christianorum, XIX, 37, 1: *Ut sitis sine querela, et simplices filii Dei.* Filatio divina quantum sit bonum, XVI, 305, 1: *Quotquot autem receperint eum, dedi ei potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus.* Est donum Dei, ibid.: *Provenit illa ex Deo* 306, 1. Filatio Dei bonis operibus stabilita, XVII, 136, 1: *Si autem filii, et heredes: heredes qui dem Dei, coheredes autem Christi; si amemus compatis-* torum, ut et conglorificemur. Filatio Dei est stimulans ad heroicā opera, XX, 563, 2 et seq.: *Vide te quadam charitatem dedi nobis Pater, ut filii ibi*

nominemur et simus. Nos sumus filii Dei maxime imitatione ejus, XV, 177, 2: *Estate ergo vos perfeci, sicut et Pater vester oœlestis perfectus est.* Filiorum Dei tessera sunt justitia et charitas, XX, 572, 1 et seq.: *In hoc manifesti sunt filii Dei, et filii diaboloi: Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non diligit fratrem suum.*

FILIUS DEI (*Vide Jesus Christus*).

FILIUS. 1. VARIE VOCIS FILI SIGNIFICATIONES

IN SCRIPTURA. — *Unde derivatur vox Filius, X, 89, 1.* Vox filii quid denotet Hebreis cum aliquo addito, XV, 225, 1. Filius cum jungitur genitivo premii vel preceps, apud Hebreos idem est quod dignus; cum vero genitivo virtutis aut utili, idem est quod studiosus et discipulus, IX, 193, 1: *Fili⁹ sapientia, ecclesia justorum;* XVI, 256, 2: *Fili⁹ sunt Dei, cum sunt filii resurrectionis;* 597, 2: *Quos dedisti mihi, custodivis; et nemo ex eis perire, nisi filius perditionis;* XVIII, 601, 2: *Eramus natura filii vestra;* 632, 1; XIX, 149, 2: *Quoniam nisi veneris recessus primus, et revelatus fuerit homo pecat, filius perditionis;* XX, 461, 4, 2: *Hi vero... maledictionis filii filius dilectionis est filius dilectio-* nis, XVII, 75, 2: *Eriguit nos de potestate tenetorum, et transiit in regnum filii dilectionis sua.* Fili⁹ vocantur ab Hebreis omnes descendentes in linea recta, XV, 53, 2.

II. QUID SIT FILIUS RESPECTU PATRIS. — *Filius Hebreis dictur fabrica patris, V, 374, 1; XVIII, 632, 2.* Filius est pecunia et possessio patris, IX, 117, 1: *Qui timet dominum, honorabil parentes: et quasi dominus serviet his qui se generunt.* Fili⁹ se habet ad patrem ut radix ad arborē, Psalm., I, 346, 3: *Propterea Deus destruet te in finem: elevat te, et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra videntium.* Fili⁹ vita ex vita parentis traducitur, VI, 70, 1. Fili⁹ a patre moriente quasi lampades vita, vespere, opum et glorie accipiunt, V, 500, 2. Filius est parentum portus, VI, 53, 2. Fili⁹ ex uxore accipere, Hebreis idem est quod procreare, XIII, 284, 2. Idem filius an possit ex alius parentibus nasci, IX, 246, 2 et seq.: *Memento quoniam nisi per illos (patrem et matrem) natus non fuit.* Fili⁹ inter humanas felicitates primo loco numerandis, Psalm., II, 447, 1: *Quorum filii sicut novella plantationes in juventute sua.* Fili⁹ parentum memoriam perpetuant, XVI, 588, 1, 2. Mulier cum patre, tristitiam habet, quia venit hora ejus: cum autem peperit puerum, jam non meminit pressus propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Fili⁹ multi propagant nomen patris, X, 334, 1, 2: *Fili⁹, et adscitio civitatis conformat nomen.* Fili⁹ sunt corona decus et gloria parentum, V, 349, 1; XI, 590, 2; Job, 401, 2: *Spatiavit me gloria mea, et abstulit coronam de capite meo.*

III. FILII BONI. — *Filiorum honorum gloria cur lucerne comparetur, X, 91, 1: Qui sapiens filius Salomon dicatur, VI, 271, 4: Filius sapiens latifrons patrem, filius vero stultus mensitia est malis sua.* Filius sapiens est decus et doctrina patris, 374, 1: *Filius sapiens, doctrina patris.* Imo si sape patrem docet, ibid., 2. Patrem afficit latitudo et honestas, 327, 2: *Corona senum, abi filiorum, et gloria filiorum, patres corum, V, 199, 1: Exultat gaudio pater justi, qui sapientem genuit, latitabit in eo,* 342, 1: *Stude sapientia, filii mi, et latifrons cor meum, ut possis exprobantis responderem seruarem.* Habet longam posieritatem, VI, 70, 1, 2. Parentibus est consolationis, voluptatis, ornamento, V, 464, 1; VI, 404, 2 et seq.: *Erudi filium tuum, et refrigerabit te, et dabil delicias anima tue.* Imo eis longe gravitatem afferat, V, 537, 2 et seq. Fili⁹ bene moralis decus parentibus afferunt, 143, 2: *Deriventur fontes tui foras, et in plateis aquas tuas divide;* IX, 675, 2: *Homo qui jacundatur in filiis, evens et evidens subversione inimicorum suorum.* Evidens ductus et consilium sequuntur, V, 143, 2. Pater de talibus filiorum bono vel male gaudent vel dolet, preserunt quia tales superstites relinquit, IX, 675, 2. Fili⁹ sancti sunt beneficium patrum, X, 437, 1: *Cum semina eorum permaneant bona, hareditas sancta nepotes eorum, Proborum filiorum premium est habere patres dia superstites, V, 527, 2.* Modum servans in expensis est sapiens, at qui prouigos, confusione se et parentes dolere afficit, VI, 204, 1: *Oui? Cuius ai i ver? Qui rixat? Qui forvit? Qui sine causa vulnera? Qui suffusio oculorum? Nonne his qui commorantur in vino, et student calicibus epotandis?*

IV. FILIUS NEQUAM. — *Quod sint impii, sape proveniunt a vitato parentum somme, X, 352; 2, 1/2 vobis, viri impii, qui dereliqueritis legem Domini Aliissimorum! El si nati fueritis, in maledictione nascemini: et si mortui fueritis, in maledictione eritis vestra.* Fili⁹ multi sceleris et bono patre fuerunt oründi, XVIII, 314, 1. Fili⁹ sape parentibus degeneres, III, 304, 1: *Non ambulaverunt filii illius (Samuels) in viis ejus; sed declinaverunt post avaritiam, accepéruntque munera, et perverterunt iudicium.* Principum filii degeneres, VIII, 492, 2. Fili⁹ magnorum virorum plerunque sunt degeneres, X, 95, 4: *Doce filium tuum, et operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas.* Fili⁹ improbus dedecus est patris, IX, 457, 1: *Ne jucundari in filiis impensis, si multiplicentur: nec oblectari super ipsos, si non est timor Dei in illis.* Parentes despiciunt et negligunt, ibid., 2. Fili⁹ stultus deridet correctionem patris sui, V, 450, 2: *Stultus irridet disciplinam patris sui.* Fili⁹ stultus est moros parentibus ob indocilitatem, VI, 18, 1: *Dolor patris, filius stultus.* Item ignominie, ibid. Fili⁹ perversus patrem provocat ad iram, matrem ad dolorem, V, 552, 2: *Ira patris filius stultus, et dolor matris quia genuit eum.* Eorum sepe indignationem incurrit, VI, 18, 1. Ima citam ei afferit mortem, V, 538, 1. Fili⁹ improbi sape matrem morore eascat,